НАРОДНА АРМІЯ

6 жовтня, 2016

#39 {5468}

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ ТИХ, ХТО ЗВІЛЬНЯЄТЬСЯ ЗА ДЕМОБІЛІЗАЦІЄЮ

Редакція газети підготувала добірку соціальних прав і гарантій, які держава надає учасникам бойових дій, та поради юристів, як їх отримати стор. 12-13

Розвиток Сил спеціальних операцій як роду військ зараз у розпалі. При цьому на перший план виходять відбір та підготовка фахівців

КОГО НАЗИВАЮТЬ СУПЕРСОЛДАТАМИ

ПІВРІЧНИЙ КУРС ПІДГОТОВКИ ЗА ПРОГРАМОЮ НАТО ДЛЯ СИЛ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ ВИТРИМУЄ ЛИШЕ КОЖЕН П'ЯТИЙ КАНДИДАТ

Як уже повідомляла «НА», у Збройних Силах України нещодавно з'явився окремий рід сил — Сили спеціальних операцій (ССО). Указ про їхнє створення був підписаний Президентом України 26 липня цього року. Серед завдань Сил спецоперацій — спеціальна розвідка, спеціальні заходи, контртерористичні заходи, аналіз і обробка інформації для вироблення правильної стратегії та залучення необхідних ресурсів, нетрадиційні методи ведення війни — інформаційно-психологічної операції.

стор. 4-5

ОМАНЛИВІ ОБІЦЯНКИ КРЕМЛЯ,

або Чому окупаційні війська на Сході України зривають досягнуті домовленості

стор. 6

ЇХНЯ ТОЧНІСТЬ — ВАША ВЛУЧНІСТЬ

Українські військові метрологи про досягнення та проблеми напередодні професійного свята

стор. 8

ЯК ШВЕД НА ДОНБАСІ ВОЮВАВ

На висоті «Граніт» десантник Вадим Швед з побратимами знищив сім колон противника, зазнаючи при цьому постійних обстрілів з «градів», мінометів та гаубиць з території Росії

стор. 10

ШКОЛА ВОЇНІВ-РЯТУВАЛЬНИКІВ ЗА СТАНДАРТАМИ НАТО

За один рік цей навчальний підрозділ уже підготував понад 700 санітарних інструкторів та стрільців-санітарів.
В українській армії станом на 2014 рік підрозділи, які навчали санінструкторів, розформували. Бойові дії на Донбасі показали нагальну потребу в таких фахівцях

стор. 11

СТВОРЕНО НОВУ ІНЖЕНЕРНУ МАШИНУ

Траншейно-котлованна машина, розроблена на базі КрАЗа, має броньований захист розрахунку

стор. 16

ЧИ МОЖЛИВО ЗА МІСЯЦЬ СТАТИ АЕРОРОЗВІДНИКОМ?

У Центрі підтримки аеророзвідки вже підготовлено понад 150 осіб

стор. 17

В УКРАЇНІ СТАРТУВАВ ОСІННІЙ ПРИЗОВ НА СТРОКОВУ ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ

Відповідно до Указу Президента України від 29.03.2016 № 122/2016 розпочався призов громадян України на строкову військову службу до Збройних Сил та інших військових формувань України.

На строкову військову службу планується призвати 13908 осіб, з них до Збройних Сил України — 7908, Національної гвардії України — 5000, Державної спеціальної служби транспорту — 1000 осіб. Завершиться призов 30 листопада 2016 року.

НА СТРОКОВУ ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ ПЛАНУЄТЬСЯ ПРИЗВАТИ 13 908 ОСІБ, З НИХ ДО ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ — 7 908, НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ — 5 000, ДЕРЖАВНОЇ СПЕЦІАЛЬНОЇ СЛУЖБИ ТРАНСПОРТУ — 1 000 ОСІБ

Як повідомили в Управлінні комунікацій та преси МО України, одночасно розпочато звільнення в запас військовослужбовців, які вислужили встановлені терміни строкової військової служби. Звільненню у жовтні-грудні 2016 року підлягають 8315 осіб.

Призовники, яким надійшла повістка на прибуття до призовної дільниці (обласного збірного пункту), зобов'язані прибути до пункту в термін, зазначений у повістці. Якщо за будь-яких обставин повістка не надійшла, громадяни призовного віку зобов'язані з'явитися до призовної дільниці у десятиденний термін від дня початку відповідного чергового призову, визначеного Указом Президента України.

— Зокрема з Києва на строкову військову службу восени цього року буде призвано 570 юнаків. З них 350 поповнять лави Збройних Сил України, а решта — інші військові формування, — розповів тимчасовий виконувач обов'язків військового комісара Київського міського військового комісаріату полковник Валентин Кожуховський. — Важливо, що всі призовники перед відправленням до військових частин пройдуть підготовку в навчальних центрах.

За словами офіцера, призову підлягають особи віком від 20 до 27 років.

Нагадаємо, що жодного строковика не буде направлено до складу сил та засобів АТО. Вони проходитимуть службу в пунктах постійної дислокації військових частин.

СОЦІАЛЬНІ ГАРАНТІЇ ДЛЯ ПРИЗОВНИКІВ ТА ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ СТРОКОВОЇ СЛУЖБИ

Чинним законодавством встановлено комплекс соціальних гарантій для призовників та військовослужбовців строкової служби.

При призові громадянам виплачується грошова допомога у розмірі двох мінімальних заробітних плат (2016 року — 2,9 тис. гривень), повідомляють в Управлінні зв'язків з громадськістю Збройних Сил України

Час проходження строкової військової служби зараховується до стажу роботи.

Військовослужбовцям строкової служби надається відпустка тривалістю 10 календарних днів без урахування часу, необхідного для проїзду до місця проведення відпустки та назад. За ними зберігається робоче місце та середній заробіток (відповідні зміни були внесені до ст. 119 Закону України «Кодекс законів про працю України» 2015 року).

Військовослужбовці строкової військової служби перебувають на повному державному утриманні. За ними зберігаються житлові приміщення, які вони займали до призову на строкову військову службу. Вони не можуть бути зняті з обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов.

При звільненні військовослужбовцям строкової військової служби виплачується вихідна грошова допомога у розмірі восьми посадових окладів (від 1232 до 1960 грн) залежно від військового звання та посади.

ВІЙСЬКОВІ ЧАСТИНИ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ МЕДИЧНИМ МАЙНОМ НА 90%, А ЛІКАРСЬКИМИ ЗАСОБАМИ — НА 87%

Про це під час брифінгу в прес-центрі Міністерства оборони України повідомив начальник Центрального військово-медичного управління — начальник медичної служби ЗС України полковник медичної служби Едуард Хорошун.

— Збройні Сили України вдячні волонтерським організаціям та громадянам, які надали санітарну техніку та активно залучилися до лікувально-евакуаційного процесу, — наголосив полковник медичної служби Едуард Хорошун. — На сьогодні медичні підрозділи забезпечені спеціальною медичною технікою на 80%, санітарною — на 66%, броньованою санітарною — на 45%, що дозволяє виконувати завдання за призначенням.

Він також повідомив, що до кінця року планується надходження до ЗС України 50 одиниць повноприводної санітарної техніки, а на наступний рік — ще не менше 100. Окрім цього, медична служба ЗС України у вересні 2016 року отримала 5 санітарних автомобілів типу ХАММЕР з комплектами медичного оснащення для розподілу в бойові бригади. Один такий автомобіль уже перебуває в районі проведення АТО, 4 — тимчасово залучені до навчань у Міжнародному центрі миротворчості та безпеки, що відбуваються неподалік Львова, повідомляє Управління зв'язків з громадськістю ЗС України.

— У 2016 році отримано 22 одиниці МТЛБУ та 16 одиниць МТЛБС, які також виконують завдання за призначенням. Додатково до кінця року планується отримати 16 одиниць МТЛБС, — поінформував начальник медичної служби ЗС України та зазначив, що бойові частини укомплектовані сучасними аптечками на 100%.

Приміром, переглянуто підходи до професійної навченості військових медиків та індивідуальної підготовки кожного бійця з питань надання само- та взаємодопомоги.

Протягом 2014–2016 років у військових підрозділах Збройних Сил відновлено посади: стрільців-санітарів у відділеннях, штатних санітарів у взводах, санітарних інструкторів у ротах. До штатів медичних пунктів батальйонів введено посаду лікаря та броньовану евакуаційну техніку, збільшено чисельність середнього медичного персоналу, що дало можливість скоротити час до надання першої медичної допомоги та за часовим показником наблизити її до стандартів НАТО. Також було переформатовано структуру медичної роти бригади, яка за спроможністю наближена до аналогічних підрозділів країн-членів Північноатлантичного альянсу.

8 ЖОВТНЯ — ДЕНЬ ЮРИСТА

Шановні військовослужбовці та працівники юридичних служб!
Щиро вітаю вас з Днем юриста!

Щоденно, виконуючи заходи правового забезпечення діяльності Збройних Сил України, військові юристи роблять неоціненний внесок у справу захисту нашої Батьківщини.

Правова допомога військовослужбовцям та членам їхніх сімей, захист інтересів Міністерства та Збройних Сил у судах, вдосконалення нормативно-правової бази діяльності військ — це маленька частка їхньої важкої, кропіткої роботи.

Завдяки військовим юристам проведено масштабну роботу щодо повернення земель та будівель до оборонного відомства. Тільки цього року повернуто більше 27 тисяч кв. м військового нерухомого майна та більше 3 тисяч гектарів земель.

Бути юристом — це, без перебільшення, величезна відповідальність, адже забезпечення прав та свобод військовослужбовців Збройних Сил України залежить саме від вас.

Бажаю вам професійних успіхів, міцного здоров'я, сумління й непохитності у служінні Батьківщині, відстоюванні законності на благо України.

Міністр оборони України
генерал армії України С.Т. ПОЛТОРАК

В УКРАЇНСЬКИХ ВМС ПІСЛЯ СЕМИРІЧНОЇ ПЕРЕРВИ ВІДНОВЛЕНО КАТЕРНУ ПРАКТИКУ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ІЗ ЗАХОДАМИ ДО ІНОЗЕМНИХ ПОРТІВ

У Військово-Морських Силах Збройних Сил України в період з 24 вересня по 4 жовтня проведено похід катерів «Сміла» і «Сокаль» Чорним морем за участю близько 40 курсантів факультету Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія» на борту. Основною метою даного заходу було набуття досвіду під час морської практики третьокурсниками військово-морського навчального закладу та демонстрація військово-морського прапора України в іноземних портах. Під час походу було відвідано порти Варна (Болгарія) і Констанца (Румунія), повідомляє прес-центр Командування ВМС ЗС України.

— Похід із заходом в порти іноземних держав відбувся вперше за останні 7 років та вперше з моменту виходу національних ВМС з території тимчасово окупованих АРК і міста Севастополя, — заявив командувач ВМС ЗС України віце-адмірал Ігор Воронченко.

«ДОПОМОЖІТЬ ПРИЗВАТИСЯ ДО ВІЙСЬКА»

Черговий прийом громадян з особистих питань провів заступник Міністра оборони України генерал-лейтенант Ігор Павловський. До урядової громадської приймальні записалося 37 осіб. Більшість її відвідувачів порушили питання, пов'язані з проходженням військової служби, тобто просили прийняти їх на військову службу за контрактом. У кожного з них були якісь «заковики», що ускладнюють шлях до реалізації цього.

З хвилюванням розповіла про свою проблему дружина загиблого в бою на Донбасі командира роти. «Я вирішила замінити свого чоловіка в бойовому строю і прошу прийняти на військову службу за контрактом», — звернулася до громадської приймальні Марина О. На цей час вона працює бухгалтером у військовій частині, але хоче стати військовослужбовцем за контрактом. Цьому заважає те, що жінка має інвалідність, тому й звернулася по допомогу до керівництва військового відомства. Заступник Міністра оборони України повідомив, що підготовлено законопроект, відповідно до якого на посади, не пов'язані з бойовою діяльністю, прийматимуть і громадян, які мають певні проблеми зі здоров'ям. Тому жінці порадили почекати внесення змін до закону. А про результати розгляду її питання дружину загиблого офіцера проінформують.

До громадської приймальні звернулася також група учасників АТО на чолі з колишнім бійцем добровольчого батальйону «Азов», грузином за національністю Георгієм С. Разом з ним прибули до Києва четверо воїнів-добровольців, котрі у війні на Донбасі отримали поранення, через які стали інвалідами. Від їхнього імені Георгій висловив прохання допомогти їм потрапити на передову як військовослужбовці за контрактом. «Я готовий відповідати за те, що вони не підведуть у бою, адже був свідком їхньої мужності і героїзму в районі проведення АТО!» — переконливо говорив грузин, який є щирим патріотом України. Генерал-лейтенант Ігор Павловський повідомив, що ці звернення учасників АТО будуть розглянуті. А поки що за ними зарезервують посади військовослужбовців за контрактом. Коли на законодавчому рівні внесуть зміни щодо врахування стану здоров'я громадян з інвалідністю, може відбутися їхній призов на військову службу.

Володимир ЧІКАЛІН

За 35 метрів від ворога наші військові завжди готові до будь-яких провокацій

«Веселий»

«ПРОМКА»:

ПРОРОСІЙСЬКІ БОЙОВИКИ ПРОТИ ТИШІ

ПЕРЕМИР'Я НА АВДІЇВСЬКІЙ «ПРОМЦІ» НИНІ ДУЖЕ НЕПЕВНЕ. ЯК НЕ ДИВНО ЦЕ ПРОЗВУЧИТЬ, НАВІТЬ НЕТРИВАЛА ТИША ЧАСТО НАШИХ ХЛОПЦІВ ЛЯКАЄ, БО ЯКЩО ПІДСТУПНИЙ ВОРОГ МОВЧИТЬ, ОТЖЕ, ДО ЧОГОСЬ ГОТУЄТЬСЯ…

Десантник із позивним «Крим» у районі проведення АТО вже майже півтора року. Каже, що воюватиме доти, поки Крим не стане українським, бо там усі його рідні й близькі. А поки сім'ю кримчанину замінили справжні, щирі і надійні бойові побратими.

— Їхній бліндаж від нас за 35 метрів. Звідти вони по нас бити не можуть, тому підходять на 3–5 метрів ближче. Бачите наш прапор? Там періодично з'являються їхні кулеметник, ерпегешник, вчора з підствольника ПОГ (постріл осколковий гранатометний. — Авт.) прилетів і вибухнув на вогневій позиції за метр від цього ДШК, — обійнявши «Дашку» розповідає боєць. — Луплять з РПГ, СПГ, «Утёс», ПКМ, автоматів, через день-два і з танків нас пресують.

«Покемон» із Запоріжжя воює третій рік, спочатку в добробаті, а нині — в окремому аеромобільному батальйоні 81-ї оаембр. Вдома його чекають мама, дружина і двоє синів: старшому, Данилові, скоро 4 роки, меншому, Кирилові, — 9 місяців.

— Від наших позицій до лінії ворога — 200 метрів. Вчора нас добряче обстріляли. Десь із півтори години сюди летіло все — від куль до мін, ми це перебули в підвалі під будинком. За півгодини відчули дим від пожежі, висунулися — горимо. Щось врятували, щось згоріло…

«Кузя» з Чернігівщини в зоні АТО теж не від учора. Каже, що окопна війна, яка ведеться нині, трохи втомлює. Хочеться крок за кроком, метр за метром, але рухатися вперед, до своїх кордонів.

— Зараз на годиннику 17-та, поки тихо. Почне вечоріти — повилазять і почнуть гатити, це звичний сценарій на кожен день. Різниця лише в інтенсивності і в тому, чим лупитимуть. Приміром, учора ввечері нас обстріляли з мінометів. Нарахували 20 мін, одного бійця поранило осколком в руку, відвезли у шпиталь.

Бачимо їх уночі в «тепло», як вони пересуваються, метушаться, кидають гранати, щоб ми не підійшли. Знають, що ми не відповідатимемо, бо дотримуємося режиму тиші. Кілька днів тому 120-ті, 152-гі прилітали — отакенні «кабанчики», — розвів руки боєць, показуючи розмір снаряда, ніби справжній рибалка, який хизується впійманим трофеєм. — Є ще невибухлі, неподалік валяються.

«ПОЧНЕ ВЕЧОРІТИ — ПОВИЛАЗЯТЬ І ПОЧНУТЬ ГАТИТИ, ЦЕ ЗВИЧНИЙ СЦЕНАРІЙ НА КОЖЕН ДЕНЬ»

Про командира аеромобільної роти капітана Віталія Любенка я знав і чув раніше переважно як про учасника миротворчої місії в Іраку, захисника донецького аеропорту під час війни на Донбасі. А тут, на «промці», познайомився особисто. Його позивний «Веселий» яскраво характеризує щирість, людяність і доброту цієї людини. Офіцер, попри отримані в терміналі аеропорту поранення й пройдені кола пекла, вижив і продовжує захищати Батьківщину, рідний Львів, сім'ю.

— Коли приїхали на «промку», було дуже важко, особливо в перші два дні. Не могли навіть голови підняти, залягали, відстрілювались, повзали на животі. Потім трошки попрацювали і відкинули противника з його попередніх позицій, зробивши тим своє перебування тут, якщо можна так сказати, комфортнішим. Зараз вони працюють здалеку, постійно провокують на обстріли у відповідь.

Андрій АГЄЄВ

«Байкер»

«Покемон»

«Крим»

«Кузя»

ТЕРОРИСТИ ЦИНІЧНО ОБСТРІЛЯЛИ УКРАЇНСЬКІ ПІДРОЗДІЛИ ПІД ЧАС ВІДВЕДЕННЯ В РАЙОНІ ПЕТРОВСЬКОГО НА ДОНЕЧЧИНІ

3 жовтня близько 16.00 в районі н.п. Петровське Донецької області під час відведення сил і засобів українських підрозділів відповідно до Мінських домовленостей терористи здійснили цинічний та провокаційний обстріл військовослужбовців Збройних Сил України з гранатомета АГС-17.

У цей час у районі відведення знаходилися представники Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ, йдеться на сайті МО України.

Відведення сил та засобів відбувалося у відповідності до визначеної в ході Мінських домовленостей процедури зі сповіщенням представників Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ та іншої сторони.

За декілька хвилин до обстрілу поблизу українських позицій спостерігався політ невідомого БПЛА, який ймовірно здійснював корегування вогню.

Провокаційні дії противника свідчать про небажання проросійських терористичних угруповань дотримуватися Мінських домовленостей.

З «АПОСТОЛА» ВИДНО РОСІЙСЬКИХ ДЕСАНТНИКІВ

Той прохолодний вересневий ранок нічим не відрізнявся від інших. Близько шостої години ранку десяток добре екіпірованих ворожих диверсантів непомітно пролізли посадкою та впритул підійшли до першої лінії окопів опорного пункту «Апостол».

— Сепари! До бою! — вигукнув хтось із бійців і відкрив вогонь з автомата.

Тієї ж миті до передової позиції кинувся командир сусіднього ВОПу — позивний «Малиш» — зі своєю резервною групою. Потужно заговорили ворожі автоматичні гранатомети, СПГ та великокаліберні кулемети, із посадок прицільно били снайпери. Цим вони намагалися підтримати атаку своїх штурмовиків. Кілька диверсантів уже зайшли до передніх траншей та готувалися розгорнути АГС у наш бік…

Однак піхотинці швидко згуртувалися та відкрили загороджувальний вогонь з усіх стволів. У штурмової групи бойовиків уже були загиблі та поранені. Вони почали відступати, відтягуючи своїх «300-х». Вогневий контакт тривав ще приблизно півтори години.

— До цього проти нас вела бойові дії бригада «Прізрак», а згодом її замінили російські десантники. У них на позиції майорить прапор ВДВ, багато хто з них ходять у беретах та тільниках, — пригадує події того ранку командир механізованого взводу сержант з позивним «Малиш».

Наступного ранку противник відкрив прицільний вогонь по українцях з усього важкого піхотного озброєння, в атаку знову пішли кілька штурмових груп.

Головний сержант кулеметного взводу з позивним «Тихий» впевнено загатив по противнику зі своєї «Дашки» (великокаліберний кулемет ДШК. — Авт.). Черга нашого кулемета змусила замовкнути кілька ворожих вогневих точок, а одна вогнева позиція противника спалахнула.

— Напевно, детонував БК, — з гордістю говорить «Тихий». — Мою позицію обстрілювали з АГСу та кулеметів. Однак я продовжував поливати свинцем, думаючи лише про своїх хлопців.

Противника взяла лють, він спробував завдати чергового удару. Але атака знову зазнала невдачі.

— Кожні три місяці у противника відбувається нова ротація, і щоразу він намагається нас «промацати», — каже «Малиш».

Спілкуючись з військовослужбовцями, які тримають оборону на «Апостолі», дізнався, що деякі бійці в АТО ще з 2014-го і пройшли з боями чимало пекельних точок Донбасу.

Останнім часом на позиціях українських воїнів відносно спокійно, однак воїни вже добре знають, що від противника можна чекати різних несподіванок.

Валентин ШЕВЧЕНКО

КОГО НАЗИВАЮТЬ СУПЕРСОЛДАТАМИ

ПІВРІЧНИЙ КУРС ПІДГОТОВКИ ЗА ПРОГРАМОЮ НАТО ДЛЯ СИЛ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ ВИТРИМУЄ ЛИШЕ КОЖЕН П'ЯТИЙ КАНДИДАТ

Під час виконання завдання з переміщення вантажу на відстань 15 кілометрів

Сила і витривалість — одні зі складових чинників набору в ССО

Кандидати долають спеціалізовану смугу перешкод

Розвиток Сил спеціальних операцій зараз у самому розпалі. При цьому на перший план виходить підготовка фахівців. Для цього в Україні створені відповідні піврічні курси за програмою НАТО.

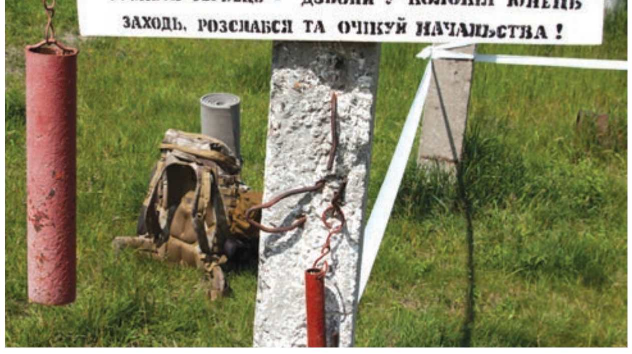
— Записатися на курси може будь-який кадровий військовий незалежно від спеціальності, але пройти їх зможуть не всі. Це довів перший випуск, який відбувся у травні цього року. Із 150 кандидатів до кінця дійшли лише 29, що становить приблизно 20%. І навіть такий результат вважається відмінним. У країнах НАТО такі курси проходять не більше 10% бійців. Адже не кожному під силу здійснити, наприклад, тридцятикілометровий марш-кидок у повному спорядженні або провести п'ять днів у полі без засобів існування, покладаючись лише на себе та своїх товаришів, і при цьому ще й виконати поставлене завдання, — розповів начальник прес-служби Командування Сил спеціальних операцій майор Олексій Никифоров. — Зараз ми розпочали набір кандидатів уже на треті такі курси.

Серед головних вимог до охочих себе випробувати — вік до 35 років, відмінний стан здоров'я та відповідна фізична підготовка. Вітається також наявність досвіду бойових дій у зоні АТО та знання англійської мови. А серед найбільш затребуваних військових спеціальностей — стрільці, сапери, зв'язківці.

— Сам курс поділяється на декілька фаз, — пояснює офіцер Вадим П., який уже пройшов такі навчання і сьогодні проходить стажування в ролі інструктора. — Перша — це первинний відбір кандидатів. Зазвичай його проходять не більше сорока відсотків від усіх охочих. Найважчим є перший тиждень, коли кандидати на службу до ССО витримують колосальні фізичні навантаження незалежно від часу доби та погодних умов. За цей період курсанти повинні навчитися діяти у будь-яких стресових ситуаціях. Головна мета цього етапу — виявити фізично та психологічно не готових до майбутньої служби в Силах спеціальної операції. Їх переконують, що такі навантаження будуть упродовж усього періоду навчання, тож після першої частини відбору залишаються найсильніші.

Далі бійців навчають орієнтування на місцевості. Тут уже на повну треба вмикати голову. Хто не зміг протягом певного часу знайти всі визначені точки на місцевості, повертаються до своїх частин. Ті, хто ще залишився на курсах, вчаться діяти командою. Наприклад, групі з 10–15 осіб дають декілька колод, мішків з піском та інший вантаж, який необхідно перемістити на відстань 15 кілометрів. Для цього курсанти отримують металеві труби, мотузки та колеса, з яких повинні спорудити засіб для перевезення вищезгаданого вантажу по болоту, піску та пересіченою місцевістю. Чим швидше майбутні

Початок на 1-й стор.

спецпризначенці впораються з цим завданням, тим більше часу залишиться на відпочинок. На таких заняттях перевіряється здатність людей працювати в команді та вміння управляти підрозділом. Тому кожного дня призначається новий командир групи.

— Інструктори спостерігають за тим, як новобранці проявлятимуть себе в умовах величезних фізичних та психологічних навантажень. Під час курсів на сон лишається не більше ніж чотири години на добу. І якщо це вже другий або третій тиждень, подібні заняття є надто складними, люди іноді просто засинають на ходу, — продовжує Вадим. — Це фактично заключний етап відбору, який триває два-три тижні залежно від пори року.

Після цієї так званої селекції ті, хто залишився протягом місяця, проходять загальновійськову підготовку як у звичайній навчальній частині. Тут вони вже не потрапляють у стресові ситуації, можуть нормально харчуватися, а після занять, які тривають приблизно до сімнадцятої години, займатися самопідготовкою та відпочивати. Але наприкінці кожної фази загальної підготовки курсанти складають теоретичні та практичні тести. Тому фактично весь вільний час присвячують самопідготовці.

Далі курсанти за шість тижнів опановують тактику дій малих підрозділів. Зокрема планування операцій, вихід із засідки, дії при контакті з противником, нальоти на об'єкти, ведення розвідки, ведення бою в місті, сільській місцевості та у змішаних умовах. При цьому щодня змінюється командир групи незалежно від того, чи це солдат, сержант або офіцер. Командувати навчають як однією групою, так і трьома. Сьогодні курсант може бути кулеметником, завтра — радистом, а післязавтра — командиром.

Під час наступної фази курсанти навчаються вже за окремими спеціальностями, для кожної з них є своя програма.

СЕРЕД ГОЛОВНИХ ВИМОГ ДО ОХОЧИХ СЕБЕ ВИПРОБУВАТИ НА КУРСАХ СИЛ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ — ВІК ДО 35 РОКІВ, ВІДМІННИЙ СТАН ЗДОРОВ'Я ТА ВІДПОВІДНА ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА

— Апогеєм всього навчання є так звана тритижнева кульмінаційна вправа. Військовослужбовці демонструють усе, чого навчилися протягом курсу, — говорить Вадим. — Спочатку курсанти кожної спеціальності отримують певне завдання та займаються плануванням його виконання. На це йде близько тижня. За радянською доктриною, ці обов'язки було покладено тільки на командира, зараз же до цього залучається вся група.

Спланувавши операцію, курсанти повинні разом із партнерськими підрозділами (як правило, це піхота або ВДВ) почати її виконання. Тобто фахівці ССО навчаються не тільки самостійно вести бойові дії, а й діяти з військовослужбовцями інших родів військ.

— Курс навчання проходить повністю за стандартами НАТО. До підготовки наших військовослужбовців залучені інструктори із сил спеціальних операцій США, Литви, Естонії та Латвії. Значну увагу, окрім фізичної підготовки, вони приділяють психологічній стійкості. У групах постійно створюються якісь штучні провокаційні моменти для нагнітання обстановки всередині колективу. Раніше у нас такого не було, — уточнив координатор кваліфікаційного курсу ССО полковник Віталій Умінський. — І якщо людина в такій ситуації поводиться неправильно чи не може прийняти правильне рішення, група від неї просто позбавляється.

Роман ВУС

Заяву на проходження кваліфікаційного курсу можна подати на офіційній сторінці Командування Сил спеціальних операцій у мережі «Фейсбук», за посиланням: ***https://www.facebook.com/usofcom/.*** *Це може зробити будь-який діючий військовослужбовець Збройних Сил України (що проходить військову службу за контрактом), який відповідає вищезгаданим критеріям.*

Десантування групи спецпризначення з вертольоту Мі-8

Відпрацювання дій у складі пари

Прикриття відходу групи — один із елементів підготовки особового складу

Окупаційні війська зривають домовленості з розведення сторін

ОМАНЛИВІ ОБІЦЯНКИ КРЕМЛЯ,

АБО ЧОМУ ОКУПАЦІЙНІ ВІЙСЬКА НА СХОДІ УКРАЇНИ ЗРИВАЮТЬ ДОСЯГНУТІ ДОМОВЛЕНОСТІ

Згідно з рамковим рішенням тристоронньої контактної групи, яке було підписано у Мінську, в зоні АТО в районі селища Золоте (Луганська область) протягом 1–2 жовтня відбулося відведення військ і озброєння ворогуючих сторін від лінії розмежування. За визначеним сигналом особовий склад підрозділу Збройних Сил України, який тримав оборону на цій ділянці, покинув передові спостережні пости та відійшов від лінії розмежування у глибину своїх бойових порядків на відстань 1 км. Усі інженерні споруди, розташовані в зоні розмежування, також було перенесено на заздалегідь визначену, так звану червону лінію. Відійшли на визначену відстань у цьому районі й формування окупаційних військ. Тож між українськими військами та окупаційними формуваннями на цій ділянці утворилася «демілітаризована зона», яка являє собою квадрат 2х2 км. Згідно з угодою, в ній відтепер дозволено перебувати тільки спостерігачам ОБСЄ та представникам Центру координування та спостереження за дотриманням режиму припинення вогню.

Здавалося б, перші практичні кроки щодо зниження рівня ескалації у зоні збройного конфлікту на Сході України зроблено. На обрії з'явилися, нехай поки що дуже сумнівні та обережні, але обриси можливого врегулювання збройного протистояння. Однак почуття оптимізму, пов'язане з цією подією, у багатьох дуже скоро розвіялося. Як з'ясувалося, деескалація в зоні конфлікту не входить до планів окупаційного командування.

Уже через годину після утворення «демілітаризованої зони» в районі КПВВ «Золоте» на сусідній ділянці лінії розмежування (район Попасної) російсько-терористичні формування відкрили вогонь з автоматичної стрілецької зброї по передових позиціях українських військ. Згодом вони застосували і важчі «аргументи» — крупнокаліберні кулемети та станкові гранатомети. А загалом, за повідомленнями прес-центру штабу АТО, лише протягом трьох діб, уже після відведення військ у районі КПВВ «Золоте», російсько-терористичні війська в середньому 38–40 разів на добу відкривали вогонь по позиціях українських військ, зокрема з 120-міліметрових мінометів.

КРЕМЛІВСЬКІ СТРАТЕГИ НАМАГАЮТЬСЯ ВИСТАВИТИ СЕБЕ У КОНФЛІКТІ НА ДОНБАСІ ТАКИМИ СОБІ ГАРАНТАМИ МИРУ, А НАСПРАВДІ ЗАВАРЮЮТЬ У ТЕНЕТАХ КОНФЛІКТУ ВСЮ ЦЮ СЕПАРАТИСТСЬКУ БРАЖКУ НА СХОДІ УКРАЇНИ

Звісно, з цим ще можна було б певним чином змиритися, адже в угоді сказано про тишу виключно у трьох визначених «пілотних» зонах відведення військ — районі Станиці Луганської, районі селища Петрівське та районі КПВВ «Золоте», протягом попередніх семи діб. Однак, як з'ясувалося, захисники «руського міра» не здатні витримати навіть 2–3 дні, не кажучи вже про тиждень, щоб не постріляти у «ненависних укропів». Уже під час синхронного відведення військ у районі КПВВ «Золоте» бойовики на іншій «пілотній» ділянці (район Станиці Луганської) не витримали й обстріляли позиції українських військ з автоматичної стрілецької зброї, ручних гранатометів та крупнокаліберного кулемета.

Тому невипадково голова Станично-Луганської районної військово-цивільної адміністрації Юрій Золкін 1 жовтня в ефірі «5 каналу» заявив про неможливість подальшого виконання рамкової угоди щодо відведення сторін на трьох ділянках зони АТО через постійні обстріли з боку бойовиків. «Виконувати угоду в цей момент умов немає, причина одна — немає режиму тиші», — підкреслив він.

Саме питання щодо подальшої реалізації рамкової угоди про відведення військ стало 5 жовтня предметом обговорення на черговому засіданні тристоронньої контактної групи у Мінську. Адже відведення військ на цих трьох ділянках мало перш за все гуманітарну мету і було за своєю суттю пілотним проектом (на одній ділянці було зруйновано міст, на іншій — не діяв через обстріли та мінування КПВВ, у Мінську домовлялися про те, як їх відновити та відбудувати). Однак бойовики не переймаються гуманітарними цілями та спробами…

У зв'язку з «вибриками» окупаційних військ знову постає питання: навіщо було підписувати так звану рамкову угоду, піаритись на ТБ, демонструючи готовність відводити війська і демілітаризувати три ділянки фронту, якщо з самого початку вони не збиралися цього робити, обмежившись лише однією ділянкою «в рекламних цілях»?

Відповідь на це запитання стає зрозумілою, якщо пригадати контекст подій як безпосередньо в зоні АТО, так і загальний зовнішньополітичний фон агресивних дій кремлівського режиму щодо України та в світі.

Нагадаємо, в обох так званих народних республіках протягом двох останніх тижнів різко зросла кількість «братніх» чвар та розбрату. В Луганську окупаційна адміністрація заявила про «придушення спроби державного заколоту». Ця заява супроводжувалася цілою низкою досить загадкових смертей ватажків місцевих колаборантів та російських кадрових військових у немаленьких званнях. Навіть більше, у багатьох формуваннях окупаційних військ почастішали випадки кримінальних злочинів із використанням зброї, непокори з боку рядових бойовиків російському командному складу, які теж супроводжувалися насильством, а в окремих випадках — смертю «братніх російських вояків». Серед осіб окупаційної адміністрації почалися непорозуміння стосовно поділу гуманітарної допомоги з Росії, контрабандних потоків та відвертих зон впливу (тобто зон грабунку). І все це на фоні «офіційно оголошеного» російським режимом зменшення обсягів ресурсної та фінансової допомоги обом «братнім молодим республікам».

У самій Росії ситуація з економікою та державними фінансами також зовсім не сприяє оптимізму верхівки. Відверто кажучи, гроші на різноманітні агресивно-популістські заходи закінчуються. Справа з міжнародними санкціями дедалі більше нагадує для правлячого російського режиму п'ятий кут. Навіть більше, результати розслідування міжнародної групи експертів стосовно катастрофи малайзійського «Боїнга-777» рейсу МН-17 на Донбасі, варварські бомбардування російськими ВКС житлових кварталів у Алеппо (Сирія) й у зв'язку з цим дедалі жорсткіші заяви офіційних осіб Білого дому щодо нинішньої політики Росії як в Україні, так і загалом у світі, зовсім не сприяють покращенню стосунків путінської кліки зі світом. Місця для зовнішньополітичних маневрів і військових ескапад у Путіна стає все менше.

Одним із тих місць, де ще можна зображати з себе миротворця, є зона конфлікту на Сході нашої країни. Адже тут Росія офіційно не визнає себе агресором, як і того факту, що її регулярні війська перебувають на Донбасі. Водночас кремлівські стратеги намагаються виставити себе у конфлікті на Донбасі такими собі гарантами миру, а насправді заварюють у тенетах конфлікту всю цю сепаратистську бражку на Сході України.

Тож немає нічого дивного в тому, що поперемінно то збільшуючи, то зменшуючи рівень ескалації бойових дій на окупованих українських територіях, кремлівський режим намагається максимально виторгувати собі у світової спільноти будь-які преференції стосовно українського питання. Адже його мета в Україні незмінна — отримати «контрольний пакет акцій» для впливу на ситуацію в нашій державі. Якщо для цього треба «додати жару» в зоні АТО, то не треба сумніватися, кремлівські бойовики зроблять це без вагань. Що, власне, і доводять останні події в районі АТО…

Костянтин МАШОВЕЦЬ

КАЛАМУТНА ВОДА РОСІЙСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ,

АБО ЯК ПУТІНСЬКИЙ РЕЖИМ НАСТУПАЄ НА СВІТОВОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ФРОНТІ

Російські інформаційні ресурси розглядаються її керівництвом не як засіб інформування свого населення, а як інструмент формування аудиторії потрібної Кремлю

Як повідомляє ресурс «Главред», за два роки після Революції Гідності кредит довіри поляків до українців, судячи з усього, суттєво зменшився. Про це говорить статистика: за даними опитування польського Центру вивчення громадської думки (Centrum Badania Opinii Spolecznej), нині солідарність з українцями висловлюють 27% поляків, що на 9% менше, ніж минулого року. Адже на початку 2015-го таких було 36%. В чому ж полягає причина виникнення такої тенденції? Чому довіра до нашої країни з боку найближчого сусіда падає?

На думку багатьох фахівців, однією з головних причин є активна діяльність російської пропаганди не тільки в країнах нашого регіону, а й загалом у світовому інформаційному просторі. Потужні російські інформаційні ресурси сьогодні розглядаються російським керівництвом не як засіб інформування свого населення та аудиторії інших країн світу про ті чи інші події в самій Росії та навколо неї, а як інструмент формування у аудиторії потрібної Кремлю точки зору. Зовсім недаремно, увесь цей комплекс російських інформаційних ресурсів у інших країнах світу інакше як пропагандою не називають. Причому, достатньо відвертою та агресивною.

Про її головні тренди та тематику щодо України наша газета писала у минулому номері. Сьогодні спробуємо розібратися з її «здобутками» на зовнішній арені…

Безперечно, головна мета російської пропаганди — створити сприятливі умови для проведення нинішнім кремлівським режимом агресивної зовнішньої політики (так зване повернення у велику геополітику, сформульоване для внутрішнього користування у вигляді постулату про «вставання з колін»), зокрема у контексті продовження гібридної агресії проти України. Навіть більше, сьогодні вже ні в кого не виникає сумніву, що російська пропаганда є не просто елементом забезпечення цих устремлінь кремлівського режиму, а повноправним інструментом їх здійснення нарівні з дипломатією та військовою силою агресора.

Своєрідним детектором, який дозволяє зробити такий висновок, є визначення трьох основних якостей щодо діяльності російської пропаганди у міжнародному інформаційному середовищі. Це її методологія, спрямованість та інтенсивність.

Стосовно останньої ні в кого з європейських експертів не виникає сумнівів. Протягом останніх півтора-двох років діяльність російських інформаційних ресурсів у світовому інформаційному полі за різними даними зросла за обсягами в середньому в 3–4 рази. І добре відомо, за рахунок чого це відбувається. В той час, як в самій Росії «заморожуються» пенсії та консервуються інші соціальні виплати, Кремль активно нарощує витрати на інформування та пропаганду. За даними англійської газети «Таймс», лише протягом останнього року Росія збільшила витрати на фінансування своїх пропагандистських інформаційних ресурсів (штибу Russia Today і Sputnik) в країнах Євросоюзу більш ніж на 100 млн фунтів стерлінгів. І це тільки в англомовній версії. Якщо 2015 року загальні витрати Росії на телебачення, радіомовлення та Інтернет-медіаресурси в англомовному секторі інформаційного простору Європи оцінювалися у 151 млн фунтів, то сьогодні вони сягнули позначки 255 млн фунтів стерлінгів і, судячи з усього, зовсім не збираються припиняти зростання.

ЛИШЕ ПРОТЯГОМ ОСТАННЬОГО РОКУ РОСІЯ ЗБІЛЬШИЛА ВИТРАТИ НА ФІНАНСУВАННЯ СВОЇХ ПРОПАГАНДИСТСЬКИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ (ШТИБУ RUSSIA TODAY І SPUTNIK) В КРАЇНАХ ЄВРОСОЮЗУ БІЛЬШ НІЖ НА 100 МЛН ФУНТІВ СТЕРЛІНГІВ. І ЦЕ ТІЛЬКИ В АНГЛОМОВНІЙ ВЕРСІЇ

Тому недаремно співзасновник Балтійського центру слідчої журналістики Re:baltica, співавтор присвяченого кремлівській пропаганді в країнах ЄС фільму «Головний план. Невидима війна Росії за вплив у Європі» та відомий прибалтійський експерт Інга Спрінг під час круглого столу, який відбувся у Варшавському бюро Європейського парламенту влітку цього року, констатувала:

— …В останні роки інформаційний наступ Москви став інтенсивнішим, агресивнішим. До того ж збільшився ареал його дії, охопивши не тільки республіки колишнього Радянського Союзу, але й цілу низку європейських країн, наприклад: Німеччину, Скандинавські країни, Великобританію, Францію, Польщу, Італію.

За словами експерта операційної групи Stratcom East Європейської служби зовнішньої діяльності Сюзан Кіфер, активність російської пропагандистської машини можна було помітити під час британської кампанії в зв'язку з референдумом, присвяченим Brexit, а також перед голландським референдумом щодо угоди про асоціацію України з ЄС. Головні російські рупори на кшталт «телеканалу» RT, або медіа-мережі Sputnik продукували низку сюжетів, а також так званих аналітичних матеріалів, а іноді коментарів мало кому відомих «експертів», яскраво вираженого пропагандистського характеру.

СЕРЕД ГОЛОВНИХ ПРИЙОМІВ РОСІЙСЬКОЇ ПРОПАГАНДИСТСЬКОЇ МАШИНИ «ПРОМИВАННЯ МІЗКІВ» АУДИТОРІЇ — ТЕНДЕНЦІЙНІСТЬ У ВИКЛАДІ НОВИН ТА АНАЛІТИКИ, ВІДВЕРТА БРЕХНЯ, СТВОРЕННЯ ДЖЕРЕЛ «ПОТРІБНОЇ ІНФОРМАЦІЇ», А МІСЦЯМИ ПРОСТО ПІДТАСОВУВАННЯ ФАКТІВ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ПРОВОКАЦІЇ

Щодо методології російської пропаганди, то набір та «прайс» її інформаційних послуг вирізняється достатньо широким діапазоном. У цьому сенсі росіяни діють у інформаційному просторі інших країн достатньо зухвало та агресивно, намагаючись не тільки формувати у своєї аудиторії потрібні Кремлю установки, а й поводячись на інформаційному ринку як своєрідна інформаційна «акула», яка зовсім не знає утисків у фінансовій сфері. Окрім того, зазвичай в інформаційно-пропагандистській сфері в тій чи іншій країні росіяни спираються на мережу пов'язаних з російською владою ЗМІ, цілу низку неурядових організацій і політиків, яких вони негласно підгодовують у фінансовому розумінні через систему так званих фондів та банківських кредитів (як тут не згадати скандал у Франції, коли став очевидним факт фінансування французького правого та прокремлівського політика Марі Лепен через російські банки). Окрім того, Кремль у цьому сенсі активно використовує російську діаспору, яка мешкає в тій чи іншій європейській країні й для якої російські ЗМІ є головним джерелом інформації. Серед головних прийомів російської пропагандистської машини «промивання мізків» аудиторії — тенденційність у викладі новин та аналітики, відверта брехня, створення джерел «потрібної інформації», а місцями просто підтасовування фактів та інформаційні провокації.

Як це було, наприклад, з історією про коментарі якихось недолугих «експертів» про нібито «фінансовий зв'язок американського Держдепу з революцією в Україні» або «утиски демонстрантів у Франції, які протестували проти нового Трудового кодексу, з боку тамтешньої влади». Усе це регулярно вивалюється на голови глядачів з екранів RT та Sputnik.

А щодо спрямованості російської пропаганди у світовому інформаційному просторі, то вона сповна виказує нинішній кремлівський режим. За словами одного з провідних інформаційних експертів та телепродюсерів Великої Британії Пітера Померанцева:

«…Росіяни нині відмовилися від мети представити свою державу кращою, ніж вона є насправді. Вони дедалі частіше переходять на нижчий, примітивніший рівень — вивалюють на своїх сусідів, Європу та США як лідерів вільного світу, купу лайна та бруду. Головним чином — на владні та політичні кола. Вони роблять це дедалі інтенсивніше та активніше. Звісно, мета таких дій — розхитування внутрішньополітичної ситуації в цих країнах…»

Безумовно, нестабільність та чвари в політичних системах окремих країн, які чутливі саме до інформаційної сфери і, відповідно, громадської думки, є дуже сприятливою для Кремля умовою для того, щоби добиватися від цих держав потрібних саме йому рішень та кроків. Своєю чергою складність та виклики для України, як держави, полягають у тому, щоб ефективно донести до свого та західного суспільства всю загрозу успішної реалізації цієї гібридно-пропагандистської технології Кремля.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

Військові метрологи за роботою на передовій

ЇХНЯ ТОЧНІСТЬ — ВАША ВЛУЧНІСТЬ

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ МЕТРОЛОГИ ПРО ДОСЯГНЕННЯ ТА ПРОБЛЕМИ НАПЕРЕДОДНІ ПРОФЕСІЙНОГО СВЯТА

Про них мало пишуть газети, їх не запрошують на телешоу, здебільшого робота цих фахівців є непомітною для загалу. Але коли ви більше дізнаєтесь про специфіку цієї професії, із подивом розумієте: теперішня високотехнологічна цивілізація стане недієздатною, якщо раптом десь подінуться ці люди. Йдеться про метрологів. Одверто кажучи, й у військовій царині про наявність таких спеціалістів у кращому разі просто знали, а здебільшого — здогадувалися. Проте роль знавців еталонів та точних вимірювань в українській армії набула неабиякої значущості з початком бойових дій на Сході держави.

У чому ж тоді суть такої цінності фахівців, які, на перший погляд, лиш те і роблять, що звіряють, перевіряють, визначають певні характеристики роботи обладнання, устаткування, приладів тощо, інколи навіть сумніваючись, чи виміряний метр або кілограм справді є метром та кілограмом? Річ у тім, що різноманітна апаратура, техніка, яка стоїть на озброєнні Збройних Сил, — від літаків, радіостанцій і танків у військах до рентген-апаратів та УЗД-діагностики у шпиталях потребує постійного контролю за роботою її внутрішнього технологічного «начиння». Збій параметрів у функціонуванні бодай одного блоку — живлення, управління, контролю почасти тягне за собою серйозні похибки в діяльності й навіть аварії всього машинного «організму». Про ознаки таких негараздів експлуатантам мають сигналізувати певні вимірювальні засоби. Погано, якщо вони починають видавати некоректні, а то й зовсім недостовірні дані. Аби такого не ставалося і не доводилося констатувати повну непридатність того чи іншого технічного зразка, й існує така особлива сфера, якою є військова метрологія.

Головне завдання її фахівців — перевірка й ремонт засобів вимірювальної техніки, яку застосовує українське військо, атестація лабораторій, які випробовують її. Найперше, що турбує метролога точнісна характеристика приладів відповідно до технічних умов. Напередодні професійного свята метрологів, яке відзначають 10 жовтня, кореспондент «НА» відвідав Центральне управління метрології і стандартизації Збройних Сил України Озброєння ЗС України.

— Незначні похибки в роботі військового обладнання здатні призвести до серйозних, навіть катастрофічних наслідків. Ось чому правильність параметрів налаштування вимірювальних засобів украй важлива. Щоб осягнути значущість кожної найменшої шкали чи цифри, яка має давати експлуатанту достовірну інформацію, досить уявити, що не тільки випущений вами снаряд «полетить не туди», а й зовсім не працюватиме система пуску, — зауважує заступник начальника Центрального управління метрології і стандартизації полковник Юрій Бодак. — Приміром, певний комплекс стріляє ракетою на 40 км. Його РЛС випромінює сигнал, він відбивається від цілі й повертається. І якщо в цьому проміжку часу параметри визначають неправильно, ракета може значно відхилитися від необхідного курсу й не виконає завдання. Навіть якщо похибка становитиме кілька наносекунд, вражаючий елемент упаде за кількасот метрів від цілі або самоліквідується.

НЕЗНАЧНІ ПОХИБКИ В РОБОТІ ВІЙСЬКОВОГО ОБЛАДНАННЯ ЗДАТНІ ПРИЗВЕСТИ ДО СЕРЙОЗНИХ, НАВІТЬ КАТАСТРОФІЧНИХ НАСЛІДКІВ

Переламною в історії служби і своєрідним випробуванням на міцність стала антитерористична операція. До війни метрологи здебільшого обслуговували військові частини: перевіряли, калібрували прилади, але не мали перспективи розвитку через брак фінансування. І дотепер їхні вимірювальні засоби є переважно виготовлеными в радянський час. Зокрема і основні зразки бойового технопарку — мобільні лабораторії, призначені для всіх видів діагностики. В останнє десятиліття для військових метрологів закупили лише одну спеціалізовану машину — 2008-го, та й то із комплектуючих здебільшого російського виробництва. Щоправда, певну частину обладнання випускав і київський завод «Меридіан». Нині на згаданому підприємстві завершується будівництво пересувної лабораторії ПЛВТ УА2–4/А. Це суттєвий здобуток метрологів, оскільки машина фактично є українською, значна частина її обладнання — вітчизняна. Варто зауважити: її характеристики значно кращі, аніж у попередньої моделі.

На початку АТО викликом для метрологів стало дещо незвичне для них завдання — відновити системи управління вогнем на танках Т-64, БМП, засобах артилерії, зенітно-ракетних комплексах.

— Це додатковий напрямок, який ми почали розвивати. Та й більше нікому було, — згадує той складний час Юрій Іванович. — Наші фахівці буквально з коліс приступали до роботи, виїхавши на передову у складі бригад метрологів. Доводилося їздити по заводах, збирати документацію і відправляти колегам, які трудилися на фронті. Вони вивчали креслення та схеми, аби швидше вдихнути життя у броньовані машини. Таким чином відновили близько 2 тисяч одиниць ОВТ.

— Техніку доводилося відновлювати у авральному режимі, навіть під обстрілами. Було багато відмов техніки через її застарілість. Щотретій зразок вимушено «оживляли» повторно, — долучається до розмови очільник інформаційно-аналітичного відділу ЦУМС полковник Олег Талабко, який одним з перших поїхав на передову. — А найбільше наморочилися з відновленням комплексу керованого озброєння «Кобра» танка Т-64, що дозволяє вести стрільбу керованими кумулятивними снарядами. «Кобру» практично не експлуатували 20 років, бо стрільби такими снарядами надто дорогі. Ми за два тижні мали освоїти цю систему, знайти її слабкі місця і приступити до масової «реанімації». Для цього наші чотири групи займалися на полігоні із представниками львівського заводу. Не приховую: було непросто. Передовсім — через брак часу. Та й усіх схем обладнання не було: несправні блоки розбирали й паяли фактично на колінах. Зрештою системні недоліки ми виявляли у 80% зразків «Кобри». І в цій роботі неабияк допомогли волонтери. Тоді виникли проблеми із пошуком ліній затримки, які потребували масової заміни. Проте їх уже не виготовляли. Але без них система не працювала б. Тобто під час танкової дуелі наш екіпаж опинився б у небезпеці. Він не зміг би скористатися ефективними керованими снарядами. І саме волонтери закупили нам ці лінії затримки та передали на передову.

За словами Юрія Бодака, одним із висновків із досвіду АТО є той, що від такої громіздкої пересувної лабораторії, як нинішня, що базується на КрАЗі чи «Уралі», варто відмовитися. Такий комплекс надто помітний на полі бою. А найперспективнішою є лабораторія, причому за певним вузьким напрямком, на базі меншого авто — на кшталт мікроавтобуса чи навіть мінівена.

— Коли приїздили на позиції на тому ж ЗІЛ-131, то далі, до танків, які стояли на лінії зіткнення, нас доставляли «Нивами», бо так було безпечніше, — розповідає полковник Бодак. — Ми і надалі співпрацюватимемо із заводом «Меридіан», де можуть розробити конструкцію такої мобільної лабораторії. Вже напрацьовуємо відповідні технічні вимоги, адже така машина однозначно дешевша за ту, що на базі КрАЗу.

Геннадій КАРПЮК

ЯК СТАЮТЬ МЕТРОЛОГАМИ

Готує метрологів, причому для всіх силових структур, єдина в Україні профільна кафедра Харківського національного університету Повітряних Сил, де щороку готують із півтора десятка фахівців. Нині її очолює доктор технічних наук, професор полковник Володимир Кононов. Примітно, що чимало випускників цьогоріч захищали дипломні роботи англійською. Надалі фахівці навчаються в НУОУ.

Унікальність регіональних метрологічних підрозділів у тім, що їхні фахівці обслуговують не тільки військові частини, підприємства, установи й організації Збройних Сил, а й структури Держприкордонслужби, МВС та ДСНС.

ПРОТИЕПІДЕМІЧНИЙ ЗАСЛІН ВІЙСЬК

9 ЖОВТНЯ ВІЙСЬКОВІ ЕПІДЕМІОЛОГИ ВІДЗНАЧАЮТЬ ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ДЕРЖАВНОЇ САНІТАРНО-ЕПІДЕМІОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Миші й щурі взимку, кліщі влітку, кишкова паличка будь-якої пори року — роботи у військових епідеміологів у районі проведення АТО вистачає завжди

У мирний час та в тилових гарнізонах робота фахівців 740-го регіонального санітарно-епідеміологічного управління, яким керує полковник медичної служби Петро Дичук, здебільшого зводиться до виконання заходів санітарного нагляду та проведення заходів із профілактики інфекційних захворювань і попередження епідемій. Це контроль за санітарно-епідемічною ситуацією у військових частинах в зоні відповідальності, а також організація виконання заходів з локалізації та ліквідація спалахів інфекційних захворювань. На щастя, останні трапляються рідко, що свідчить про ефективну роботу фахівців.

Цього року у Вінницькій, Черкаській, Житомирській та Хмельницькій областях — регіоні відповідальності 740-го СЕУ — сталося лише два спалахи інфекційних захворювань, які були вчасно локалізовані й ліквідовані. Обидва випадки стосувалися невиконання санітарних вимог, які призвели до кишкових захворювань серед особового складу.

Та профілактика й попередження епідемій у зоні відповідальності — не єдиний клопіт фахівців санітарно-епідеміологічного управління. Адже, починаючи з травня 2014 року й по цей день, вони виконують завдання як у складі пересувної санітарно-епідеміологічної групи при 59-му мобільному військовому госпіталі на Луганщині, так і у складі інших формувань державної санітарно-епідеміологічної служби МО України в районі проведення АТО. За цей час 100 відсотків особового складу управління виконували завдання на Сході держави, більшість працювали там уже по 3–4 ротації. Так, старший солдат Руслан Ткачук свято служби зустрічає, перебуваючи на Донбасі вже вчетверте. Його бойовий товариш старший солдат Олег Пшенишний готується до п'ятої ротації.

У районі проведення АТО завдань у епідеміологів значно більше. Особливо багато їх було в перший воєнний рік, коли ще не було вирішено питання з постачанням у війська якісної бутильованої води. Адже одним із найперших завдань санітарних лікарів на Донбасі є перевірка безпечності питної води для використання особовим складом.

ГОЛОВНЕ У РОБОТІ ЕПІДЕМІОЛОГІВ — ПОПЕРЕДИТИ ПОШИРЕННЯ ІНФЕКЦІЙ, АДЖЕ ВОНИ МОЖУТЬ ВИВЕСТИ ЗІ СТРОЮ БІЛЬШЕ ОСОБОВОГО СКЛАДУ, НІЖ ПІД ЧАС БОЮ

— Ті, хто був на Сході держави 2014 року, а у деяких місцях району АТО — й пізніше, добре пам'ятають «водовозки», які доставляли на позиції питну воду, — розповідає заступник начальника управління підполковник Ігор Кудельський. — Береться вона з різних джерел, у яких може бути все, що завгодно, — від тієї ж кишкової палички до бойових отруйних речовин. Адже навколо — чимало прибічників «руського міра», і всі добре пам'ятають сумнозвісного дідуся із банкою меду, в якій була вибухівка, та інші небезпечні моменти. В будь-якому разі спеціалісти пересувної СЕГ повинні дослідити воду, а за потреби — організувати її знезараження перед використанням для пиття.

На практиці це виглядає так. Водовозка набирає воду з криниці, колонки чи джерела, після чого фахівці групи кидають у діжку дезінфікуючий засіб — як правило, у вигляді великої таблетки. Поки машина переїздить до позиції, таблетка розчиняється у воді, після чого на деякий час відкривається люк, аби вийшли пари хлору. Потім спеціаліст бере пробу води на вміст залишкового хлору й робить висновок про безпечність її використання.

А ще військові епідеміологи у районі проведення АТО надають допомогу персоналу польових їдалень, контролюють санітарно-епідемічну обстановку в місцях дислокації військових частин та підрозділів.

Актуальною проблемою стало підвищення захворюваності особового складу на туберкульоз. Причиною цього було недостатнє медичне обстеження мобілізованих з різних куточків країни, що поспіхом відбувалося в комплектуючих військкоматах, а також взагалі відсутність такого обстеження у випадку з добровольцями. Лікарі виїжджають на місце, виконують камерну обробку речей хворих, а після їхньої ізоляції та подальшої госпіталізації — остаточну дезінфекцію приміщень загального користування.

Поодинокі й групові випадки захворювання на гострі кишкові інфекції та харчові отруєння трапляються й при вживанні військовослужбовцями їжі поза межами їдальні — з посилок і передач, або продуктів, у яких минув термін придатності тощо.

Окрім тієї роботи, яку щодень виконують військові епідеміологи в районі проведення АТО, вони постійно готові й протидіяти можливим небезпечним ситуаціям іншого характеру. Йдеться про можливість застосування противником хімічної та бактеріологічної зброї. Також постійно ними вимірюється радіаційний фон місцевості. У випадках такої загрози медики діятимуть спільно з підрозділами РХБ захисту.

У район проведення АТО від 740-го регіонального санітарно-епідеміологічного управління постійно відряджаються декілька офіцерів та контрактників, а також — дві одиниці спеціальної техніки: дезинфекційно-душовий автомобіль ДДА-3 та польова медична лабораторія ЛМП. І люди, і техніка завжди напоготові, є надійним заслоном на шляху епідемій.

Олексій ТРИГУБ

МОБІЛЬНІ ЕПІДЕМЛАБОРАТОРІЇ НЕЗАБАРОМ ВИРУШАТЬ У РАЙОН АТО

Лабораторії для надання медичної та санітарно-епідеміологічної допомоги незабаром поїдуть у район проведення АТО

За допомогою мобільних лабораторій на передовій з'явиться можливість швидко здійснювати бактеріологічні дослідження

Днями в Центральному санітарно-епідеміологічному управлінні Міністерства оборони України відбулася передача гуманітарної допомоги від уряду США. Це обладнання мобільних лабораторій для закладів державної санітарно-епідеміологічної служби Міністерства оборони України.

— Є таке прислів'я: «Необхідність — це найкращий поштовх для того, щоб зробити відкриття». Лабораторія, яку ви бачите, — це кінцевий результат необхідності. Цей винахід належить українській стороні, — повідомив представник Агентства зменшення загрози МО США Лука Клучко. — Цей автомобіль є дуже гарним прикладом української винахідливості. Його шасі виготовлено на підприємстві «Практика», внутрішнє обладнання і дизайн — робота української компанії «Альт». Своєю чергою компанія «Медіамакс» проводила навчання. Бажаю Міністерству оборони України вдалого використання цих автомобілів, — додав він.

Приблизна вартість цих трьох автомобілей становить тринадцять мільйонів гривень.

— Ми висловлюємо щиру вдячність нашим колегам за таку плідну співпрацю, за такі необхідні, особливо в районі АТО, лабораторії для надання медичної та санітарно-епідеміологічної допомоги, — сказав заступник директора Департаменту — начальник лікувально-евакуаційного відділу Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України полковник медичної служби Олексій Барбазюк.

Начальник Центрального санітарно-епідеміологічного управління Міністерства оборони України майор Сергій Литовка розповів, що основне призначення цих автомобілів — район АТО.

— Протягом найближчого часу, після підготовки всіх фахівців, ми відправимо автомобілі на Схід країни, де вони працюватимуть за трьома головними напрямками — ОТУ «Донецьк», ОТУ «Луганськ» та ОТУ «Маріуполь». За допомогою цих трьох мобільних лабораторій на передовій з'явиться можливість швидко здійснювати бактеріологічні дослідження, — повідомив офіцер.

Олена КРУГЛЄНЯ

ЯК ШВЕД НА ДОНБАСІ ВОЮВАВ

НА ВИСОТІ «ГРАНІТ» ДЕСАНТНИК ВАДИМ ШВЕД З ПОБРАТИМАМИ ЗНИЩИВ СІМ КОЛОН ПРОТИВНИКА, ЗАЗНАЮЧИ ПРИ ЦЬОМУ ПОСТІЙНИХ ОБСТРІЛІВ З «ГРАДІВ», МІНОМЕТІВ ТА ГАУБИЦЬ З ТЕРИТОРІЇ РОСІЇ

Старший сержант Вадим Швед

Переглядаючи свої фотографії, старший сержант Вадим Швед часто затримує погляд на одній з них: тут 2012 року під час спільних навчань він на флагштоку підіймає синьо-жовтий стяг, а поруч російський військовий — «триколор». Хто міг подумати, що вже за два роки він з російськими солдатами зустрінеться на полі бою, а під Зеленопіллям — врятується дивом після обстрілу з російських «Градів».

Бойове хрещення старший сержант Вадим Швед, боєць 79-ї окремої аеромобільної бригади, отримав під час визволення Красного Лиману. Тоді бійці його бригади, підрозділи Національної гвардії та «Альфи», які рухалися колоною, потрапили у засідку. «Я йшов пішки поруч з машиною, у якій був мінометний розрахунок, а попереду їхав БТР. Ми виявили засідку, обстріляли її з міномета, а потім у бій вступив наш танк, — пригадує Вадим.

Знищивши ворожу засідку, українські військові виявили та ліквідували ще й блокпост сепаратистів, який був за три кілометри від Красного Лиману. Ворог відступив, бійці швидко зачистили місто та взяли його під свій контроль.

Згодом бійці 79-ї бригади разом з 25-ю вирушили на Сіверськ. Дорогою до міста бійці потрапили у засідку і, вступивши у бій, змусили ворога відступити. Однак добре укріплений блокпост на в'їзді у місто бійці безуспішно штурмували три рази, тому вирішили піти в обхід. «Сіверськ ми тоді не звільнили. Командування готувало операцію зі звільнення Слов'янська, тому ми мали унеможливити перекидання техніки та військ із Сіверська, — згадує Вадим Швед. — Коли почалася операція зі звільнення Слов'янська, то з Сіверська на допомогу терористам вирушила колона техніки — танк, дві БМП, один БТР, дві вантажівки з мінометами. Ми їх і зустріли. Врятуватися змогла лише одна БМП, решту техніки ми знищили, а одну вантажівку з мінометами захопили. Це був Камаз російського виробництва, зовсім новий, з броньованими бортами, я вже тоді знав, що Росія поставляє бойовикам техніку, але в цьому бою я її побачив уперше».

Коли українська армія зайшла у Слов'янськ, «79-ка» допомогла провести зачистку міста. «На відміну від Красного Лиману, в Слов'янську ворог чинив спротив. Під час чергового обстрілу бойовиків з укриттів на околицях міста міна розірвалася в 10 метрах від мене, але я був за бронемашиною, і це мене врятувало від осколків. Двоє бійців тоді зазнали важких поранень», — розповідає Вадим.

У липні 2014 року 79-у бригаду перекинули на кордон з Росією. Бійці отримали завдання знищувати колони, які польовими дорогами перевозили зброю та боєприпаси. За трагічним збігом обставин 11 липня, першої ж ночі після прибуття на позицію під Зеленопіллям, батальйон, у якому воював Вадим Швед, потрапив під обстріл. «Ми приїхали у табір якраз за 20 хвилин до обстрілу. Я, втомлений, спав у кабіні Урала, і це диво, що мене там не накрило, що в машину не влучив снаряд або мене не посікло осколками, — продовжує Вадим. — Тоді прилетіло не менше 40 ракет, усе тривало кілька хвилин…»

«БІЛЯ СЛОВ'ЯНСКА МИ ЗУСТРІЛИ ВОРОЖІ ТАНК, ДВІ БМП, ОДИН БТР, ДВІ ВАНТАЖІВКИ З МІНОМЕТАМИ. ВРЯТУВАТИСЯ ЗМОГЛА ЛИШЕ ОДНА БМП»

Після Зеленопілля обстріли українських підрозділів росіянами зі своєї території стали регулярними. Як і поставки через кордон з боку Росії зброї, техніки та боєприпасів. «Я бачив у бінокль «Гради», які під'їжджали до нашого кордону з боку Росії, робили залп по нашій території, а потім розверталися та від'їжджали. Вони це робили, не ховаючись, усвідомлюючи, що ми у відповідь стріляти не будемо», — пригадує Вадим Швед.

Покинувши після обстрілу район поблизу Зеленопілля, рота окопалася на висоті «Граніт». Звідси було видно на десятки кілометрів, тож українські бійці розстрілювали колони, які проривалися в Україну через кордон. «Інколи через кордон в одній колоні проходили до 30 машин, серед яких були БТРи, БМП, танки, йшла також колісна техніка з боєприпасами. Нашим завданням було знищувати їх, — пояснює Вадим. — За два тижні під час лише мого перебування на висоті «Граніт» наша рота знищила сім таких колон. І це тільки на нашій ділянці кордону. Нас по три-чотири рази на день накривали з «Градів», мінометів та гаубиць з території Росії. Висоту «Браво», наприклад, обстрілювали п'ять днів поспіль.

Згодом 79-у бригаду відправили до Миколаєва на відновлення.

У жовтні 2014 року Вадима Шведа знову було відряджено на гарячий Донбас. Тоді він потрапив до донецького аеропорту. Але пробув там недовго, адже перебування мінометного взводу, яким командував Вадим, виявилося недоцільним. Тож незабаром підрозділ перекинули у селище Піски. «Там ми виконували дуже багато вогневих завдань. Першу добу не спали, знищуючи ворожі цілі як в аеропорту, так і на його околицях». У Пісках Вадим зазнав контузії: поруч із ним розірвався снаряд. Після лікування він знову поїхав на передову, в район Широкіного…

За проявлений героїзм під час виконання поставлених завдань боєць нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Сьогодні старший сержант Вадим Швед — другокурсник факультету ракетних військ і артилерії Академії Сухопутних військ.

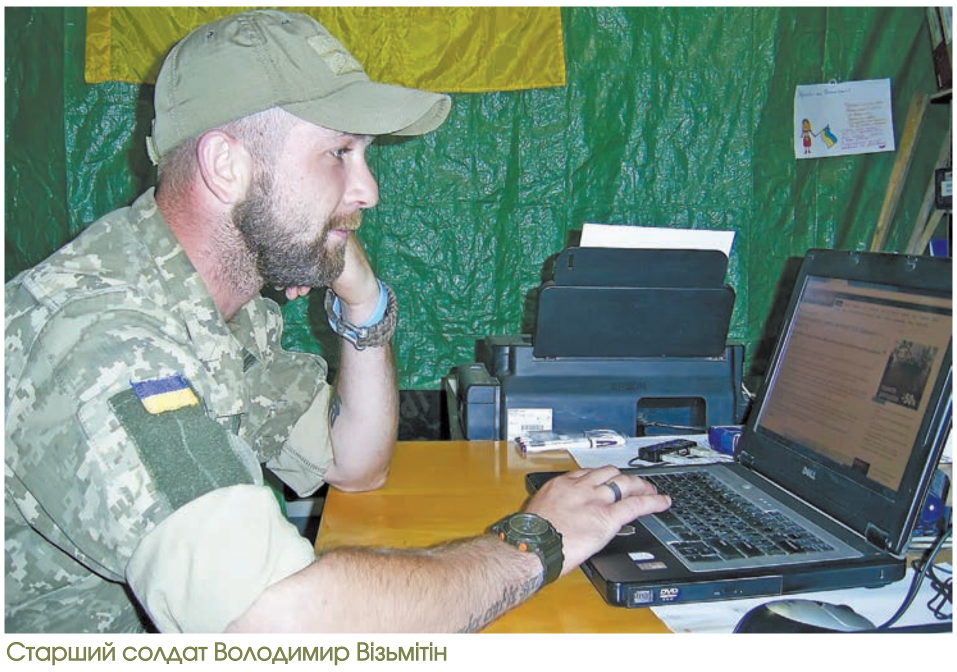
Іван КРИВИЙ

НАКРИВ СВОЇМ ТІЛОМ ГРАНАТУ, АБИ ВРЯТУВАТИ БОЙОВИХ ПОБРАТИМІВ

Під час цьогорічної робочої поїздки на Тернопільщину Президент України Петро Порошенко відвідав окрему артилерійську бригаду Збройних Сил України та вручив державні нагороди десятьом військовослужбовцям, які відзначилися в районі проведення антитерористичної операції.

Серед нагороджених медаллю «За військову службу Україні» був і старший солдат Володимир Візьмітін. З листопада 2014 року по теперішній час він виконує бойові завдання в районі проведення АТО. Під час боїв поблизу Вуглегірська в січні минулого року батарея капітана Романа Боровньова, в якій проходив службу і Володимир, знищила чотири ворожі танки та дві бойові машини піхоти противника. Особливо відзначилися протитанкісти 19 лютого, коли точні удари по ворогу дозволили призупинити його наступ та вивести значну частину українських підрозділів з Дебальцевого: тоді було знищено 3 ворожі танки, 5 бойових машин піхоти та чималу кількість живої сили противника.

— Під Вуглегірськом у січні 2015 року ми тримали оборону, підтримуючи мотопіхотний батальйон, — згадує старший солдат Володимир Візьмітін. — 28 січня почався наступ ворога. Спочатку щільно працювала артилерія противника. Згодом російські окупанти пішли в атаку на наші позиції.

Старший солдат Володимир Візьмітін

За словами бійця, протитанкісти вступили в нерівний бій із переважаючими силами гібридних військ. «Рапіри» не підвели, тож влучними пострілами декілька танків і бойових машин піхоти, не враховуючи чималої кількості живої сили, були знищені. Але це був тільки початок. Знову запрацювала ворожа важка артилерія, але тепер уже по артилеристах. За час бою втратили три гармати, одну заклинило, довелося її підірвати. Але того часу вистачило, щоб піхота організовано відійшла. Завдання з прикриття артилеристи виконали.

— Почали й ми відходити групами, — продовжує Володимир. — Зі мною було десять бойових товаришів. Перед початком руху поставили собі за мету дістатися до місцевої школи, що розташовувалася в центрі міста. Отже, сторожко, однак хутко просувалися в її напрямку по стежині, аж раптом між мною — я йшов першим — та бійцем, який йшов позаду, невідомо звідки прилетіла… граната Ф-1. «Зараз пошматує всіх», — промайнуло в голові, і я впав, накривши її собою. На щастя для нас усіх, граната не вибухнула…

Коли дісталися до точки, відразу зайняли кругову оборону, адже ворог бив по нас ледь не з усіх боків. Їжі фактично не було: пили чай із печивом — одна галета в день на одного бійця. Ті чотири доби — 28–31 січня — не забуду ніколи... Тоді, напевне, жоден з нас не сподівався, що повернеться додому живим. Російські окупанти підходили майже впритул та пропонували здатися: «Накормім. Напоїм. Сдавайтєсь».

…Коли з трьох поверхів школи залишився тільки перший, а боєприпаси закінчилися, було вирішено йти на прорив.

— Виходили під прикриттям артилерії. Вогонь викликали на себе, а самі впродовж шести годин балкою добиралися до своїх. Весь цей час наша «арта» працювала по району школи, і вороги, напевне, думали, що ми поховалися по підвалах. Нарешті ми зустрілися з нашими розвідниками, які й вивели до основних сил.

Зараз старший солдат Володимир Візьмітін, підписавши контракт, разом зі своїм артилерійським підрозділом знаходиться на визначених позиціях у районі АТО та готовий у будь-який час дати гідну відсіч російським окупантам.

Сергій БЕРЕЦЬ

Заняття максимально наближені до бойових умов, а завдяки сучасним імітаторам і фантомам умовно поранені виглядають як справжні

ШКОЛА ВОЇНІВ-РЯТУВАЛЬНИКІВ ЗА СТАНДАРТАМИ НАТО

ЗА ОДИН РІК ЦЕЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПІДРОЗДІЛ УЖЕ ПІДГОТУВАВ ПОНАД 700 САНІТАРНИХ ІНСТРУКТОРІВ ТА СТРІЛЬЦІВ-САНІТАРІВ

Лунають вибухи та постріли, вогонь, димова завіса накриває колону військової техніки. Скривавлені тіла, крики та стогін поранених. Наші бійці потрапили у засідку ДРГ противника. Під вогневим прикриттям бійці виносять поранених з червоної зони, надають першу медичну допомогу й евакуюють їх у тил.

Муляжі рваних ран, спеціальна рідина замість крові, професійний грим дають дуже реалістичну картинку. Завдяки сучасним навчальним матеріалам, фантомам та імітаторам умовні поранені мають вигляд справжніх.

Саме так в умовах, максимально наближених до бойових, проводяться заняття з курсу підготовки санітарних інструкторів на базі навчальної медичної роти 169-го навчального центру Сухопутних військ Збройних Сил України.

Під час розробки навчальної програми було враховано всі можливі аспекти, пріоритет надано стандартам НАТО та досвіду АТО. Серед курсантів — військовослужбовці усіх родів військ та різного рівня освіти. Чимало бійців мають досвід участі в антитерористичній операції. Тож вони вже знають, як надавати першу медичну допомогу в бойових умовах, та розуміють, яких знань та навичок їм не вистачає. Спочатку теорія, але 80% часу навчального процесу — це інтенсивні практичні заняття. Окремим блоком курсанти вивчають тактичну медицину.

— Роботу курсантів доводимо до автоматизму. Вони мають засвоїти чіткий алгоритм дій під час надання медичної допомоги в зоні вогневого контакту, — розповідає інструктор навчального медичного взводу сержант Всеволод Черняховський. — Дрібниць тут немає. Повинна бути повна взаємодія, взаєморозуміння та розподіл завдань між бійцями під час евакуації пораненого. Вони мають уміти правильно його повертати, тримати зброю, як належить, та багато іншого. Від всього цього залежатиме збереження життя воїна на полі бою.

Командирам цього підрозділу за стислий термін вдалося відновити кадровий потенціал та налагодити навчальний процес. За безпосередньою участю та сприяння спеціалістів Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України, а також з потужною волонтерською допомогою матеріальна база підрозділу поповнюється сучасними навчальними матеріалами.

— На кожне практичне заняття витрачається чимало розхідних медичних препаратів та матеріалів, але економія в цьому питанні недоречна. Курсанти мають у повному обсязі оволодіти необхідними навичками надання медичної допомоги в режимі «поле бою», — наголошує командир навчальної медичної роти майор медичної служби Олег Вознюк.

Тутешні викладачі та інструктори говорять, що, крім вміння особисто надавати першу медичну допомогу, санінструктор має передусім чітко та правильно організувати медичне забезпечення свого підрозділу. І на цьому робиться акцент під час їх підготовки. У майбутньому вони мають навчати своїх підлеглих, як надавати медичну допомогу самому собі, організувати розшук, винесення та вивезення поранених з поля бою та їх евакуацію, проводити медичну розвідку, забезпечувати особовий склад індивідуальними засобами першої медичної допомоги, контролювати дотримання гігієнічних вимог особовим складом та чимало іншого.

Санітарні інструктори — це нижча ланка у системі медичного персоналу військових частин і установ, але їхню роль важко переоцінити у медичному забезпеченні підрозділів.

В українській армії станом на 2014 рік підрозділи, які навчали санінструкторів, розформували. Було майже втрачено матеріальну базу і кадровий потенціал. Бойові дії на Донбасі та збільшення кількості бойових частин у Збройних Силах України показали нагальну потребу в таких фахівцях. Тому на початку вересня минулого року було вирішено відновити їх підготовку. Тоді у 169-му навчальному центрі Сухопутних військ Збройних Сил України, що в селищі Десна на Чернігівщині, було сформовано новий підрозділ — навчальну медичну роту.

За рік існування на базі цього підрозділу підготовлено понад 700 санітарних інструкторів та стрільців-санітарів. Добігає кінця черговий навчальний курс — і незабаром підготовлені санінструктори поповнять бойові частини Збройних Сил України.

Одразу ж стартує наступний набір кандидатів. До речі, для того щоб стати курсантом навчальної медичної роти, не обов'язково мати медичний фах. Маючи щире бажання стати санінструкторами, вони пишуть заяви у військкоматах та приїжджають до навчального центру. Для таких військовослужбовців тривалість курсу становить два місяці. Ті ж, хто має медичну освіту, проходитимуть навчання протягом одного місяця. Військовослужбовці, які вже проходять службу за контрактом на посадах санінструкторів або охочі перевестися на таку посаду, повинні звернутися до своїх командирів і за два місяці опанувати спеціальність чи підвищити свою кваліфікацію в навчальній медичній роті.

Вадим МИСНИК

ПРАВИЛО «ЗОЛОТОЇ ГОДИНИ»

Протягом першої години після поранення воїна у стабілізованому стані має бути доправлено до медпункту чи госпіталю. Там його повинен оглянути лікар та надати медичну допомогу. Це одне з ключових НАТОвських правил тактичної медицини. За таких умов 90% важкопоранених військових мають шанс вижити.

САНІТАРНА СУМКА (РАНЕЦЬ, РЮКЗАК, ПАТРОНТАШ)

Сумка медична військова (СМВ) санітарного інструктора роти (батареї) містить необхідні засоби для надання першої медичної допомоги 15–20 ураженим і хворим: антидоти, знеболювальні засоби, перев'язувальний матеріал, кровоспинні джгути, шини медичні пневматичні, повітропровід для проведення штучного дихання способом «рот у рот» тощо. Крім того, санітарний інструктор має лямку для перенесення пораненого, нарукавний знак (червоний хрест), особисту зброю, флягу, протигаз, засоби індивідуального захисту, малу саперну лопатку. Також він повинен мати індивідуальну аптечку. СМВ санітара-стрільця споряджена з розрахунку надання медичної допомоги не менш як 10 особам.

Санітарна сумка повинна бути портативною та місткою, не ускладнювати рухів (переповзання, перенесення поранених тощо). Її виготовляють з міцної тканини, і вона має жорсткі стінки, що надає їй потрібної форми і захищає вміст від пошкоджень. Бічні стінки — м'які, що допускає зменшення об'єму, коли сумка стає менш наповненою. За потреби на сумку натягується гумовий чохол. Вага сумки — 3–3,5 кг. Окрім наведеної, є й інші типи укладок — сан. патронташі та сан. ранці, вміст яких аналогічний вмісту санітарної сумки. Носяться вони на спині та через плече.

МЕДИЧНІ ПОЗНАЧКИ

Вони можуть зустрічатися у вигляді жетонів, шевронів, тату або просто написів на спорядженні. Їх знання може заощадити час при наданні медичної допомоги та врятувати поранених.

Алергії

NO PEN (Penicillin Allergy або NO PCN) — алергія на антибіотики групи пеніциліну

MA (Morphine Allergy) — алергія на морфін та препарати, що містяться у морфіні

SA (Sulfa Allergy) — алергія на лікарські сульфамідні препарати (вид антибіотиків)

LA (Latex Allergy, NO LTX) — алергія на латекс

NKA (No Known Allergies) — немає явних алергій

NKDA (No Known Drug Allergies) — немає явних алергій на якісь ліки

PEANUT, SEAFOOD або інші — застереження щодо алергій на зазначені продукти

Інші позначення

DO NOT resusciate (DNR або NO CPR) — не проводити СЛР (серцево-легеневу реанімацію)

Don't MRI — не робити МРТ (магнітно-резонансну томографію)

Diabetic (або блакитне коло) — інформує про наявність цукрового діабету

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ ТИХ, ХТО ЗВІЛЬНЯЄТЬСЯ ЗА ДЕМОБІЛІЗАЦІЄЮ

Президент України Петро Порошенко 26 вересня підписав Указ про демобілізацію військових, призваних на службу в 2015 році під час шостої хвилі часткової мобілізації. Це останнє звільнення у запас громадян, які були мобілізовані на військову службу під час дії особливого періоду. Всі вони в обов'язковому порядку будуть зараховані до оперативного військового резерву першої черги. З огляду на те, що нині більшість запитань з редакційної пошти стосуються соціальної тематики та на актуальність цієї теми для тих, хто найближчим часом планує звільнитися за демобілізацією, редакція газети підготувала добірку соціальних прав і гарантій, які держава надає учасникам бойових дій, та поради юристів, як їх отримати

Міцні обійми з побратимами перед дорогою додому

УКЛАДАЙТЕ КОНТРАКТ ДО ДЕМОБІЛІЗАЦІЇ

Серед тих, хто має звільнитися за мобілізацією, є чимало тих, хто має намір продовжити військову службу за контрактом. Водночас перед майбутніми контрактниками постає питання, як бути: підписати контракт безпосередньо у військовій частині, чи потім, через місяць-другий після «дембеля».

У Генеральному штабі ЗС України запевняють — варіант продовження військової служби без звільнення є більш привабливим, і ось чому:

1. При укладанні контракту (на будь-який термін) мобілізованими (як й іншими категоріями громадян) **робоче місце та середній заробіток не втрачаються.**

2. При укладанні контрактів **їм не припиняється виплата пенсій.** При цьому вона здійснюється з урахуванням додаткової вислуги років під час повторної військової служби (до дня демобілізації або звільнення). Отже, чим довша ця додаткова вислуга років, тим більшим буде розмір пенсії. Водночас після звільнення мобілізованих весь період часу до прийняття їх на військову службу за контрактом буде втрачено, тобто не зараховано до вислуги.

При цьому зазначені пільги зберігаються до завершення «особливого періоду» та до дня фактичної демобілізації (контрактники матимуть можливість звільнення).

3. **При укладанні контракту мобілізованими їм виплачується одноразова грошова винагорода: офіцеру — десять мінімальних зарплат, що становить 14 500 грн; сержанту — дев'ять, або 13 050 грн; солдату — вісім, тобто 11 600 грн (відповідно до постанови КМУ від 14.05.2015 № 406). При укладанні контракту цивільним громадянам із запасу така допомога не виплачується.**

4. Після укладання контракту мобілізованими вони можуть, подавши відповідний рапорт, за рішенням командира відбути у чергову відпустку терміном на 30 діб (якщо вона не була використана раніше), що дозволить відпочити від військової служби.

Таким чином, мобілізований військовослужбовець при укладанні контракту у військовій частині отримує значні переваги: він не втрачає жодної пільги та часу на відпочинок, одержує грошову винагороду та продовжує накопичувати вислугу років під час повторної військової служби для перерахунку та збільшення пенсії.

У разі укладення контракту на проходження військової служби у Збройних Силах України на термін 6 місяців військовослужбовці матимуть можливість звільнення після його закінчення.

Якщо військовослужбовці за мобілізацією бажають продовжити військову службу за контрактом у іншій військовій частині, для цього також не потрібно звільнятися — вони можуть подати рапорт щодо їхнього переміщення до іншої військової частини, маючи письмову згоду командира цієї частини, з подальшим укладанням контракту. У разі переїзду до нового місця служби вони отримають підйомну допомогу в розмірі місячного грошового утримання плюс по 50 відсотків на кожного члена сім'ї.

ПАКЕТ ДОКУМЕНТІВ ДЛЯ ДЕМОБІЛІЗОВАНИХ

На руки кожен демобілізований має отримати такі документи: наказ про звільнення, наказ про виключення зі списків військової частини, пакет документів для надання статусу учасника бойових дій. До вказаного пакета входять: довідка про участь в АТО, витяг з наказу по стройовій частині про прибуття/вибуття для виконання завдань в АТО, витяг з наказу АТЦ СБУ про залучення до виконання завдань АТО. При цьому, якщо командир частини подав документи на оформлення статусу УБД до звільнення в запас, посвідчення УБД отримає частина, а згодом перешле його до районного військового комісаріату за місцем проживання звільненого військовослужбовця. Також на руки звільнений має отримати припис до військкомату, в якому вказується вихідний номер надісланої особової справи та робиться запис про видачу документів на оформлення статусу УБД. Окрім цього, при направленні до військкомату можуть видаватися наказ про здачу посади та службова характеристика. Особливо актуальна для тих, хто до призову був безробітним і в майбутньому планує влаштуватися на роботу. Також при звільненні в запас демобілізовані мають отримати військовий квиток із записами про участь у боях і походах, участь в АТО. Ця інформація буде потрібною, наприклад, при оформленні пенсій, оскільки стаж у зоні АТО рахується місяць за три.

За потребою демобілізованим може видаватися довідка про зарплату та отримані доходи. Вона також важлива для тих, хто раніше був безробітним і після звільнення планує стати на облік у Центрі зайнятості для отримання виплати по безробіттю.

У день звільнення має відбутися розрахунок у фінансовому відділі частини. Військовослужбовець отримує одноразову грошову допомогу в зв'язку із звільненням у розмірі 4% місячного грошового забезпечення (без урахування винагороди за АТО) за кожний місяць служби, але не менше 25% місячного грошового забезпечення. Також виплачується компенсація за невикористані дні відпустки. В разі подання рапорту на виплату матеріальної допомоги на оздоровлення передбачені кошти також виплачуються в установленому порядку.

Особова справа звільненого військовослужбовця направляється до районного військкомату за вказаним місцем проживання, а сам він упродовж 5 днів після звільнення має стати на облік у цій установі.

Усі звільнені у запас в обов'язковому порядку зараховуються до оперативного військового резерву, в якому вони перебувають до закінчення особливого періоду.

ВИ МАЄТЕ ПРАВО НА ОДНОРАЗОВУ ГРОШОВУ ДОПОМОГУ

Порядок та умови виплати одноразової грошової допомоги в разі звільнення військовослужбовцям, призваним на військову службу в зв'язку з мобілізацією, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 № 460.

Так, згідно з вимогами пункту першого військовослужбовцям, які були призвані на військову службу в зв'язку з мобілізацією та звільняються зі служби після прийняття рішення про демобілізацію (крім військовослужбовців строкової військової служби), виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 4 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний місяць служби, але не менше ніж 25 відсотків місячного грошового забезпечення. Допомога виплачується із розрахунку місячного грошового забезпечення (без урахування винагород), на яке має право військовослужбовець на день звільнення.

Слід зазначити, що військовослужбовцям у разі звільнення з військової служби за службовою невідповідністю, у зв'язку з позбавленням військового звання, у зв'язку з обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили, допомога не виплачується.

ЯКЕ РЕЧОВЕ МАЙНО НЕОБХІДНО ЗДАТИ ПІД ЧАС ДЕМОБІЛІЗАЦІЇ

Розпорядженням начальника Тилу ЗС України визначено перелік речового майна, яке необхідно здати військовослужбовцям, які звільняються за демобілізацією.

Предмети речового майна, які здаються:

— костюм вітро-, вологозахисний;
— мішок спальний;*
— килимок спальний ізоляційний (каремат);*
— шолом балістичний (шолом кулезахисний);
— чохол для шолома;*
— бронежилет;
— казанок;
— фляга з чохлом;
— плащ-намет солдатський;
— костюми спеціальні та маскувальні;*
— чоботи гумові;*
— окуляри тактичні;*
— розвантажувальна система;*
— постільні речі (простирадла, наволочка, ковдра, матрац, рушник).

У разі втрати зазначених предметів військовослужбовці мають відшкодувати вартість майна у кратності.

Майно, позначене зірочкою, відшкодовується без застосування кратності.*

Речове майно, яке залишається у користуванні:

— кашкет польовий;
— шапка зимова;
— шапка-феска;
— костюм літній польовий;
— куртка польова утеплена;
— штани утеплені;
— рукавички зимові;
— білизна натільна;
— білизна тепла (сорочка зимова та кальсони зимові);
— шкарпетки літні (трекінгові);
— шкарпетки зимові (трекінгові);
— черевики з високими берцями;
— ремінь брючний;

ПІЛЬГИ ДЛЯ УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ

Пільги учасникам бойових дій надаються відповідно до статті 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Серед них, зокрема, такі:

75-відсоткова знижка квартирної плати та вартості комунальних послуг, яка надається учасникам бойових дій та членам їхніх сімей, що проживають разом із ними;

позачергове встановлення на пільгових умовах квартирних телефонів та абонентна плата за користування телефоном у розмірі 50 відсотків;

безплатний проїзд усіма видами міського пасажирського транспорту, автомобільним транспортом загального користування в сільській місцевості;

безплатний проїзд один раз на два роки (туди і назад) або один раз на рік (туди й назад) з 50-відсотковою знижкою залізничним, водним, повітряним або міжміським автомобільним транспортом;

безплатне одержання лікарських засобів за рецептами лікарів, першочергове безплатне зубопротезування, забезпечення санаторно-курортним лікуванням;

виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності в розмірі 100 процентів середньої заробітної плати;

використання чергової щорічної відпустки у зручний час, а також одержання додаткової відпустки строком до двох тижнів на рік;

переважне право на залишення на роботі при скороченні штату організації;

першочергове забезпечення житловою площею. Учасники бойових дій, які дістали поранення, контузію або каліцтво, забезпечуються житловою площею протягом двох років із дня взяття на квартирний облік;

першочергове відведення земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва, садівництва і городництва, одержання позики на будівництво з погашенням її протягом 10 років, починаючи з п'ятого року після закінчення будівництва;

першочергове право на вступ до житлово-будівельних (житлових) кооперативів, кооперативів по будівництву та експлуатації колективних гаражів, стоянок для транспортних засобів та їхнє технічне обслуговування;

щорічна разова грошова допомога до 5 травня (у 2016 році складала 920 гривень).

Відповідно до статей 10 та 15 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» відповідні пільги отримують також особи, на яких поширюється чинність зазначеного Закону, до яких належать, зокрема:

сім'ї військовослужбовців, які загинули (пропали безвісти) або померли внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час виконання обов'язків військової служби, а також внаслідок захворювання, одержаного в період проходження військової служби;

дружини (чоловіки) померлих учасників бойових дій та визнаних за життя інвалідами, які не одружилися вдруге;

діти померлих учасників бойових дій, які навчаються за денною формою навчання у вищих навчальних закладах I–IV рівнів акредитації та професійно-технічних навчальних закладах.

ПОРЯДОК ОТРИМАННЯ СТАТУСУ УЧАСНИКА БОЙОВИХ ДІЙ

Порядок надання статусу учасника бойових дій особам, які брали безпосередню участь в антитерористичній операції або забезпеченні її проведення, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 413 (зі змінами).

Відповідно до вказаного Порядку військовослужбовцям, які брали безпосередню участь у антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах проведення антитерористичної операції, і яким на день виключення зі списків особового складу військової частини не наданий статус учасника бойових дій, видається комплект документів, необхідних для надання цього статусу, через військові комісаріати, де вони будуть перебувати на військовому обліку, для надання їх до комісій обласних військових комісаріатів, Київського міського військового комісаріату.

Такими документами є:

а) довідка (оригінал) про безпосередню участь особи в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення і захисті незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України;

б) документи, які є підставою для видачі довідки про безпосередню участь особи в АТО, зокрема витяги з наказів, директив, розпоряджень, посвідчень про відрядження, журналів бойових дій, бойових донесень, книг нарядів, графіків несення служби тощо.

ЯК ОТРИМАТИ ДОПОМОГУ ПО БЕЗРОБІТТЮ

У центрах зайнятості Державної служби зайнятості допоможуть: знайти роботу — тимчасову або постійну, пройти професійну підготовку, перепідготовку або підвищити свою кваліфікацію, отримати матеріальну допомогу на час безробіття.

Для отримання допомоги по безробіттю з урахуванням страхового стажу військовослужбовцю необхідно подати до центру зайнятості особисту заяву, паспорт громадянина України або тимчасове посвідчення громадянина України, облікову картку платника податків (ідентифікаційний код), трудову книжку, документ про освіту, витяг із наказу військової частини про звільнення, військовий квиток, довідку або посвідчення учасника АТО, довідку про середню заробітну плату (грошове забезпечення). Якщо ж учасник АТО має інвалідність, то він повинен додати довідку МСЕК. За наявності надається свідоцтво про загальнообов'язкове державне соціальне страхування. Довідка про грошове забезпечення військовослужбовця видається військовим комісаріатом, де особа перебуває на обліку, або військовою частиною, де особа проходила службу.

Допомога по безробіттю виплачується з восьмого дня після реєстрації в Державній службі зайнятості як безробітної особи.

ЯК УЧАСНИКУ АТО ОТРИМАТИ ЗЕМЕЛЬНУ ДІЛЯНКУ

Законом «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» учасникам бойових дій та інвалідам війни, особам (сім'ї загиблих), на яких поширюється чинність Закону, передбачено надання пільги у вигляді першочергового відведення земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва, садівництва і городництва.

Порядок надання цих земельних ділянок визначений Земельним кодексом України (далі за текстом — ЗКУ).

Відповідно до ч.1 ст. 121 ЗКУ визначено, що громадяни України мають право на безоплатну передачу їм земельних ділянок: для ведення фермерського господарства, для ведення особистого селянського господарства, для ведення садівництва, для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд, для індивідуального дачного будівництва, для будівництва індивідуальних гаражів.

Земельні ділянки можуть бути надані в таких розмірах:

для ведення садівництва — не більше 0,12 га;

для ведення особистого селянського господарства — не більше 2,0 га;

для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) у селах — не більше 0,25 га, в селищах — не більше 0,15 га, в містах — не більше 0,10 га;

для індивідуального дачного будівництва — не більше 0,10 гектара.

Для отримання землі учаснику бойових дій спочатку необхідно прийняти рішення, де саме він хоче отримати ділянку (це не залежить від місця його реєстрації). Далі особи подають заяву до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування. До заяви додається копія паспорта, ідентифікаційного коду та посвідчення УБД.

Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність, розглядає клопотання в місячний строк і дає дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову стосовно його надання.

Проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки розробляється за замовленням громадян суб'єктам господарювання, що є виконавцями робіт із землеустрою згідно із законом, у строки, що обумовлюються угодою сторін.

Розроблений проект землеустрою підлягає обов'язковому погодженню з територіальним органом Держземагентства України, а в разі розташування земельної ділянки в межах населеного пункту або земельної ділянки за межами населеного пункту, на якій планується розташування об'єкта будівництва, — із структурними підрозділами районних державних адміністрацій у сфері містобудування та архітектури.

Після погодження проекту землеустрою громадянину необхідно звернутися до державного кадастрового реєстратора за місцем розташування земельної ділянки із заявою про проведення державної реєстрації земельної ділянки та надання витягу про земельну ділянку з Державного земельного кадастру.

Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки, у двотижневий строк з дня отримання погодженого проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки (а в разі необхідності здійснення обов'язкової державної експертизи землевпорядної документації згідно із законом — після отримання позитивного висновку такої експертизи) приймає рішення про затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки та надання її у власність.

Підготував Роман ТУРОВЕЦЬ

ПІСЛЯ СЛУЖБИ — В ЕНЕРГОМЕНЕДЖЕРИ

НАВЧАННЯ ДЛЯ КОЛИШНІХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ НА КУРСАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ПЕРЕПІДГОТОВКИ ОРГАНІЗОВАНО В ЦЕНТРІ РЕСУРСОЕФЕКТИВНОГО ТА ЧИСТОГО ВИРОБНИЦТВА

Курси підготовки фахівців з колишніх військовослужбовців за спеціальністю «Ресурсоенергоефективні технології» цьогоріч уже втретє розпочалися на базі Центру ресурсоефективного та чистого виробництва. Центр створений 2013 року в межах проекту Організації Об'єднаних Націй з промислового розвитку (ЮНІДО) за участю Національного технічного університету України «КПІ», Українського союзу промисловців та підприємців і Наукового парку «Київська політехніка».

Як зауважив координатор проекту від центру Євген Новаківський, у наш час спеціальність «Ресурсоенергоефективні технології» доволі затребувана. І пояснюється це низькою ефективністю використання в Україні природних ресурсів як у промисловості, так і в житлово-комунальному господарстві. Зважаючи на те, що потенціал енергозбереження становить близько 30% від теперішнього рівня споживання енергії, неважко уявити, скільки коштів зможуть заощадити для підприємства кваліфіковані енергоменеджери та енергоаудитори. Якщо ж згадати про поступове зростання кількості новостворюваних об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ), то питання щодо актуальності спеціальності, якій навчають на цих курсах, взагалі недоречні. Приміром, нині лише столиця потребує близько 600 енергоменеджерів для роботи в ОСББ. Тому цього семестру до навчальної програми введено новий тематичний блок, у якому розбиратимуться питання з організації роботи ОСББ.

Розповідаючи про організацію навчання, Євген Новаківський зазначив, що тривалість курсів — 3 місяці. Загальний обсяг курсу — 500 академічних годин. Навчання зазвичай проводяться чотири дні на тиждень по буднях у вечірній час, що доволі зручно для слухачів. До програми курсу входять заняття з основ електротехніки, електропостачання, електроприводу, теплотехніки, гідравліки, екології, енергоаудиту, енергозбереження в системах електро- та теплопостачання, будівлях. Також слухачі вивчатимуть основи ресурсоефективного та чистого виробництва, методику розробки та обґрунтування заходів щодо підвищення ресурсоенергоефективності. Крім теоретичних знань, слухачі набуватимуть практичних навичок у роботі з вимірювальними пристроями, що застосовуються при оцінюванні ресурсоенергоефективності. Загалом навчальна програма доволі гнучка та щосеместру корегується з урахуванням вимог часу.

— В осінньому семестрі ми вирішили відійти від суто теоретичного курсу, — говорить координатор проекту. — І майже половину навчального часу віддамо роботі під керівництвом технічних тренерів, які представляють фірми, що постачають промислове обладнання, наприклад, Wilo,

Під час занять на курсах професійної перепідготовки військовослужбовців та членів їхніх сімей у межах міжнародного проекту «Україна — Норвегія» (Центр ресурсоефективного та чистого виробництва, м. Київ)

«Атмосфера», Knauf Insulation, «Еко-піна», Buderus. Це унікальна можливість для наших слухачів не тільки набути та розвинути свої практичні навички, а й стати одними з перших, хто ознайомиться з новими технологіями, що з'являються на ринку.

НИНІ ЛИШЕ СТОЛИЦЯ ПОТРЕБУЄ БЛИЗЬКО 600 ЕНЕРГОМЕНЕДЖЕРІВ ДЛЯ РОБОТИ В НОВОСТВОРЮВАНИХ ОСББ

За підсумками перепідготовки, окрім базових знань за спеціальністю, випускники отримають сертифікати Університету Нурланда, дипломи Міністерства закордонних справ і Міністерства оборони Норвегії та сертифікати про проходження професійної перепідготовки Центру ресурсоефективного та чистого виробництва. Останні дають право проводити енергоаудит об'єктів. Також, за словами Євгена Новаківського, протягом одного року після закінчення навчання учасники проекту зможуть розраховувати на підтримку з боку центру. На практиці це означає, що за потреби експерти центру допоможуть їм безпосередньо на місті розібратися з усіма нюансами нової роботи. Крім того, такі випускники зможуть продовжити навчання за спеціальністю або пройти додаткові тренінги.

ДО УВАГИ УЧАСНИКІВ АТО

З моменту отримання відповідного статусу учасник АТО набуває право на безоплатну послугу з соціальної та професійної адаптації.

Для отримання такої послуги потрібно звернутися до районного управління соціального захисту населення за місцем реєстрації або місцем фактичного проживання. Там необхідно написати заяву, до якої додати копії посвідчення учасника бойових дій (інваліда війни або учасника війни) та одного з документів, що підтверджують безпосереднє залучення особи до виконання завдань антитерористичної операції в районах її проведення (довідка, наказ, рішення відомчої (міжвідомчої) комісії, довідка про обставини травми, витяг із протоколу засідання військово-лікарської комісії тощо).

Заняття в осінньому семестрі розпочалися три тижні тому. Особливістю цього третього набору є те, що переважну кількість його слухачів становлять учасники АТО. Більшість з них розглядають ці курси як можливість отримати разом з новими знаннями кращу роботу та досягти позитивних змін у власному житті.

— Після демобілізації 2014 року я кілька разів змінював роботу. Зараз працюю на підприємстві в системі «Укренерго», — розповідає Юрій Бойко. — На цих курсах очікую набути знання, які допоможуть у майбутньому отримати нову посаду на підприємстві.

Андрій ЛИСЕНКО

ДО УЧАСНИКІВ АТО ВИМОГИ ЩОДО ВИСЛУГИ РОКІВ ТА ВІКУ НЕ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ

Проект, учасниками якого в Україні, починаючи з 2003 року, стали понад 7,5 тисячі осіб, фінансується Міністерством закордонних справ Королівства Норвегія. Організатором виконання проекту в Україні є Міжнародний благодійний фонд «Міжнародний фонд соціальної адаптації». Безпосередніми виконавцями основної частини проекту є навчальні заклади України і норвезький Університет Нурланда, які організовують і здійснюють професійну перепідготовку учасників проекту за обраними спеціальностями. На поточний момент до програми перепідготовки залучено 15 вузів у 13 містах України.

В результаті виконання завдань курсової перепідготовки випускники отримують три документи: свідоцтво про професійну перепідготовку державного зразка (від навчального закладу України), спільний сертифікат Університету Нурланда та українського навчального закладу, спільний диплом Міністерства закордонних справ і Міністерства оборони Норвегії.

Напрями професійної перепідготовки та спеціальності обираються на основі аналізу ринку праці в кожному регіоні, де виконується проект. За умовами, учасником проекту може стати військовослужбовець Збройних Сил України, що має вислугу не менше 10 років і звільнений у запас протягом 7 років, які передують року участі у проекті. Така можливість також є й у військовослужбовців, які підлягають звільненню з армійських лав поточного року. Серед вимог до учасників професійної перепідготовки — наявність вищої освіти (не нижче бакалавра) та вік, що, як правило, не має перевищувати 50 років. До учасників АТО, які виявили бажання навчатися, вимоги стосовно вислуги років та віку не застосовуються, а наявність вищої освіти в них є лише бажаною умовою для зарахування на курси.

Унікальність проекту полягає в тому, що він надає можливість включати до складу його учасників і дорослих членів сімей цих категорій військовиків. Наприклад, протягом весняного семестру 2016 року перепідготовку за проектом «Україна — Норвегія» пройшли 505 осіб, з них 173 — члени сімей військовослужбовців.

Для того, щоб взяти участь у програмі перепідготовки, необхідно написати заяву на ім'я представника проекту «Україна — Норвегія» та додати до неї документи згідно із встановленим переліком.

Більше інформації про умови прийому на курси професійної перепідготовки військовослужбовців ЗС України та членів їхніх сімей за проектом «Україна — Норвегія» ви знайдете на сайті Міжнародного фонду соціальної адаптації: http://ifsa.kiev.ua

Уламки пасажирського літака Boeing-777 рейсу МН17 розлетілися на площі майже 20 квадратних кілометрів

КОМПЕТЕНТНО

Служба безпеки України:

«Слідство нині зосереджує основну увагу на встановленні винних осіб. Щоб дати відповідь на це запитання, знадобиться багато часу. На даний момент міжнародна слідча група встановила особи майже 100 людей, які можуть бути причетними до збитого МН17 або транспортування самохідної вогневої установки «Бук». Міжнародна слідча група отримувала відомості про цих людей з різних джерел, таких, як записи перехоплених телефонних розмов і покази свідків.

Крім цього, ведеться розслідування щодо структури командування. Хто віддав наказ привезти самохідну вогневу установку «Бук» в Україну і хто наказав збити літак, що виконував рейс МН17? Екіпаж комплексу приймав рішення самостійно чи він виконував наказ свого командування? Ці питання важливі для кваліфікації злочинів, скоєних підозрюваними особами.

Міжнародна слідча група хоче наголосити, що вона продовжує розшукувати додаткову інформацію і докази, в тому числі й інформацію про свідків, які мали безпосереднє відношення до скоєного злочину. Українське законодавство передбачає менший термін ув'язнення, а за певних обставин і звільнення від кримінальної відповідальності для тих, хто співпрацюватиме зі слідством».

ЯК РОСІЯ ПРИХОВУЄ ФАКТИ В РОЗСЛІДУВАННІ МН17

НАВРЯД ЧИ КОМУСЬ ЗДАВАЛОСЯ МОЖЛИВИМ ПРИХОВАТИ ЗЛОЧИН, ЖЕРТВАМИ ЯКОГО СТАЛИ БЛИЗЬКО 300 ОСІБ (СЕРЕД НИХ — 80 ДІТЕЙ)

Тисячі уламків пасажирського літака Boeing-777, що летів з Амстердама в Куала-Лумпур, розлетілися по полях на Сході України на площі майже 20 квадратних кілометрів. Десятки свідків бачили, як знаряддя вбивства — зенітно-ракетний комплекс «Бук» російського виробництва — пересувалося путівцями в зоні бойових дій, де впав літак.

Під час нещодавнього представлення в Нідерландах результатів копіткого дворічного розслідування члени міжнародної слідчої групи заявили, що поза всяким сумнівом ЗРК «Бук» був доставлений з Росії. Коли ж 17 липня 2014 року був збитий літак, ракетний комплекс наступного ранку повернули до Росії.

Проте не всі з присутніх погодилися із незаперечними доказами. Зокрема прес-секретар російського президента висловився так: «Нема чого ні підтверджувати, ні спростовувати».

На переконання експертів американського видання Time, все йшло за знайомим сценарієм. Маючи в розпорядженні численні ЗМІ, головний підозрюваний у цьому розслідуванні — уряд Росії — зміг підтримувати певний сумнів протягом тривалого часу, достатнього, щоб спробувати заплутати факти і відтягнути момент здійснення правосуддя. Кремль і його телевізійні канали пропонували низку альтернативних теорій, багато з яких суперечили одна одній, а деякі були явно абсурдними. Наприклад, версія, згідно з якою МН17 помилково обстріляв український винищувач, що намагався збити в цьому повітряному просторі літак російського президента.

Російську громадськість завдяки цій стратегії умисного заплутування фактів таки вдалося обдурити. За результатами двох загальнонаціональних опитувань, проведених у Росії незалежним агентством «Левада-центр», що досліджує громадську думку, тільки 2% росіян вважають, що катастрофа МН17 сталася з вини російського уряду або озброєних ним поплічників на Сході України. Попри безліч доказів у ході цих опитувань переважна більшість респондентів звинувачувала в цій трагічній події українську владу. Близько 20% поклали вину на США. І неважко зрозуміти, чому. Відразу після оприлюднення слідчою групою на чолі з представником Нідерландів своїх висновків одне з офіційних урядових видань опублікувало різні кремлівські версії події. При цьому жодних коментарів стосовно основного висновку слідчої групи, що «Бук» був доставлений з Росії. Щоправда, в деяких російських ЗМІ були заголовки з підказкою для читача, як слід це звинувачення сприймати: «Голландське слідство у МН17: доказів не чекайте, але «Бук» був російський».

ПІД ЧАС НЕЩОДАВНЬОГО ПРЕДСТАВЛЕННЯ В НІДЕРЛАНДАХ РЕЗУЛЬТАТІВ КОПІТКОГО ДВОРІЧНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ЧЛЕНИ МІЖНАРОДНОЇ СЛІДЧОЇ ГРУПИ ЗАЯВИЛИ, ЩО ПОЗА ВСЯКИМ СУМНІВОМ ЗРК «БУК» БУВ ДОСТАВЛЕНИЙ З РОСІЇ. КОЛИ Ж 17 ЛИПНЯ 2014 РОКУ БУВ ЗБИТИЙ ЛІТАК, РАКЕТНИЙ КОМПЛЕКС НАСТУПНОГО РАНКУ ПОВЕРНУЛИ ДО РОСІЇ

Як зазначають експерти, насправді є численні докази — зокрема й перехоплені телефонні розмови, фото і відео, на яких видно, як перевозять «Бук» і тисячі ящиків з уламками і осколками, зібраними на місці падіння літака.

Офіційні повноваження слідчої групи, до складу якої входять представники Нідерландів, Малайзії, Австралії, України та Бельгії, було продовжено до початку 2018 року. Але слідчі визнали, що вони не мають уявлення, коли будуть зібрані докази, яких буде достатньо, щоб назвати підозрюваних і порушити кримінальні справи. Вони також не змогли сказати, який суд може розглядати справу.

Для того, щоб здійснити справжній прорив, слідчим знадобиться співпраця Росії, яка повинна розглянути докази того, що ЗРК «Бук» був доставлений з території РФ, і пояснити, що сталося з цим комплексом після того, як він був повернутий назад. Слідчим також буде необхідно допитати свідків або підозрюваних у Росії, зокрема військовослужбовців, які, можливо, брали участь у доставці цього ракетного комплексу в Україну.

Однак ніщо не вказує на те, що Росія готова виконати ці вимоги, не кажучи вже про те, щоб видати можливих підозрюваних, аби ті постали перед судом за кордоном.

У самій Росії переважна більшість росіян черпають інформацію з підпорядкованих Кремлю ЗМІ. Виявляється, для того, аби тримати в таємниці обставини цієї трагедії, Росії зовсім не потрібно приховувати факти або докази, які були розкидані на полях пшениці і соняшнику на Сході України. Потрібно лише кинути тінь і дискредитувати дискусію, використовуючи альтернативні версії свого власного створення.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

СЛІДСТВО ПЕРЕКОНЛИВО ПОКАЗАЛО, ХТО ЗБИВ РЕЙС МН17

ПРЕЗИДЕНТ ПЕТРО ПОРОШЕНКО ЗАЯВЛЯЄ, ЩО ПОПЕРЕДНЄ РОЗСЛІДУВАННЯ МІЖНАРОДНОЇ СЛІДЧОЇ ГРУПИ ЩОДО ЗБИТТЯ ЛІТАКА МАЛАЙЗІЙСЬКИХ АВІАЛІНІЙ МН17 ВИЯВИЛО БЕЗЗАПЕРЕЧНІ ДОКАЗИ ПРИЧЕТНОСТІ ДО ТЕРАКТУ РОСІЇ ТА ЇЇ БОЙОВИКІВ

«У цій справі міжнародною слідчою групою поставлена крапка — вони підтверджують, що падіння літака було спричинене вибухом бойової частини, встановленої на ракеті, випущеної російським зенітно-ракетним комплексом «Бук», — заявив Петро Порошенко на нещодавньому засіданні Ради національної безпеки і оборони України, повідомляє прес-служба глави держави.

«Доведено, що «Бук»-убивця потрапив на нашу територію з території Російської Федерації. Після злочину, коли терористи намагалися сховати свої сліди, цей «Бук» був терміново вивезений за українсько-російський кордон», — зазначив він.

За словами Петра Порошенка, «є всі тверді докази того, хто скоїв цей страшний злочин і хто несе повну відповідальність за цю терористичну атаку».

Він висловив переконання, що для успішного завершення розслідування потрібна підтримка міжнародної спільноти та співпраця з боку всіх зацікавлених країн.

При цьому він висловив сподівання, що будуть названі і прізвища тих, хто скоїв цей злочин, і тих, хто віддавав наказ.

Для збільшення маневреності та продуктивності землерийної машини робоче обладнання змонтоване на модернізованому базовому шасі

СТВОРЕНО НОВУ ІНЖЕНЕРНУ МАШИНУ

ТРАНШЕЙНО-КОТЛОВАННА МАШИНА, РОЗРОБЛЕНА НА БАЗІ КРАЗА, МАЄ БРОНЬОВАНИЙ ЗАХИСТ РОЗРАХУНКУ

Нині в районі військового конфлікту на Донбасі, за даними ДК «Укроборонпром», задіяні понад 1700 одиниць спеціальної техніки. На жаль, більшість із наявних зразків є застарілими, адже виготовлені вони ще за часів СРСР. На думку військових фахівців, лише відновленням після тривалого зберігання і підтриманням фізично зношеної техніки навряд чи вдасться кардинальним чином покращити технічне забезпечення української війська.

Частково допомогти у подоланні цієї проблеми здатний вітчизняний виробник — кременчуцький ПАТ «Крюківський вагонобудівний завод» (ПАТ «КВБЗ»), який спільно з ПАТ «АвтоКрАЗ» створив траншейно-котлованну машину. Цей спецавтомобіль для потреб інженерних військ призначений для риття траншей і котлованів у ґрунтах I–IV категорій, а також для розчищення майданчиків. За заявленими виробником характеристиками, траншейно-котлованна машина здатна працювати за температури повітря від -40ºС до +40ºС та відносної вологості 98%.

Базою для траншейно-котлованної машини послужило модернізоване шасі всюдихода КрАЗ-5233НЕ колісної формули 4х4, яке має оригінальну конструкцію. Спеціальне шасі, згідно з техзавданням, має броньований захист розрахунку машини. Для забезпечення оптимального температурного режиму двигуна під час риття траншей на малих швидкостях руху передбачено радіатор із підвищеною тепловіддачею. Для збільшення маневреності спецмашини її колісну базу вкорочено до 4000 мм (замість 5000 мм на серійних машинах цієї моделі). Конструкцію рами змінено під установку складного землерийного устаткування. Відбір потужності на робоче обладнання здійснюється від роздавальної коробки базового шасі. Конфігурація рами забезпечує машині особливу міцність. Окрім базового шасі, на замовлення ПАТ «КВБЗ», Кременчуцький автозавод виготовив низку оригінальних деталей для навісного обладнання.

ЗА ЗАЯВЛЕНИМИ ВИРОБНИКОМ ХАРАКТЕРИСТИКАМИ, ТРАНШЕЙНО-КОТЛОВАННА МАШИНА ЗДАТНА ПРАЦЮВАТИ ЗА ТЕМПЕРАТУРИ ПОВІТРЯ ВІД -40ºС ДО +40ºС ТА ВІДНОСНОЇ ВОЛОГОСТІ 98%

Протягом півроку на полігонах автозаводу та інженерних підрозділів ЗС України здійснювався цикл випробувань нового вітчизняного спецвиробу. Попереду у машини — державні випробування.

НА ВІЙСЬКОВОМУ ПОЛІГОНІ ВИПРОБУВАЛИ БОЄПРИПАСИ НОВОГО ПОКОЛІННЯ

На одному з військових полігонів відбулися стрільби новими боєприпасами з кулями Stiletto Systems. Вони виявилися здатними пробити бронелисти, що імітували комплекти бронезахисту та легку бронетехніку. На дослідному стенді розмістили бронелисти завтовшки 20,5 мм твердістю 550 по Бринеллю. Кулі малого калібру Stiletto Systems пробили плиту із запасом. До речі, раніше таке могли зробити лише кулі спеціальних патронів 12,7х99 мм великокаліберного кулемета.

За словами головного конструктора Олександра Калачова, нові кулі виявилися значно ефективнішими за ті зразки, які нині є на озброєнні українського війська та інших силових відомств. Використання цих боєприпасів дозволяє значно збільшити ефективність ведення вогню зі стрілецької зброї і гарантувати ураження захищених цілей на полі бою.

На сьогодні міжнародна інжиніринггова компанія Stiletto Systems уже реалізує низку проектів з будівництва сучасних комплексів з виготовлення інноваційних куль і боєприпасів та готова взяти участь у проекті будівництва нового патронного заводу в Україні.

Патрони малого калібру Stiletto Systems

БОЙОВИЙ МОДУЛЬ «ВІЙ» МІСТИТЬ 23-МІЛІМЕТРОВУ ДВОСТВОЛЬНУ ГАРМАТУ

Серед виставлених зразків озброєння та військової техніки з нагоди п'ятиріччя Державного концерну «Укроборонпром» був представлений і дистанційно керований бойовий модуль «Вій». Він встановлюється на легкі броньовані машини і використовується для ураження середньоброньованих цілей, вогневих точок, живої сили противника і повітряних цілей (типу «завислий вертоліт»).

Бойовий модуль «Вій», встановлений на бронеавтомобіль «Дозор-Б»

Основою конструкції БМ «Вій» є люк командира танка Т-64, який комплектується приводами вертикального та горизонтального наведення, кронштейном для встановлення люльки гармати, іншими механізмами та електрообладнанням. Основним озброєнням цього бойового модуля є 23-міліметрова авіаційна двоствольна гармата ГШ-23Л із дальністю стрільби близько 2000 м і великою скорострільністю — до 3400 пострілів на хвилину.

Для управління вогнем в модулі встановлено оптико-телевізійний приціл ОТС-20.01 (розробник — ДП «НДІ «Квант»), який дозволяє виявляти і розпізнавати техніку противника на відстані до 4000 м удень і до 1100 м уночі. Крім того, модуль містить зенітний приціл ПЗУ-5, який також виконує роль резервної системи прицілювання і наведення. За потреби БМ «Вій» може бути додатково оснащений далекоміром, тепловізором, а також 7,62-мм кулеметом (типу КТ-7,62).

За словами інженера-конструктора Андрія Полехіна, гармата має великий потенціал: «Нам дехто закидав, мовляв, почнете стріляти — машина перевернеться. Хочу заспокоїти скептиків, що під час проведення контрольних стрільб нічого такого не сталося. Але оскільки це лише дослідний зразок, то в нас є плани щодо його вдосконалення, зокрема ми вивчаємо можливість встановлення в цьому бойовому модулі тепловізійного прицілу».

Сергій ВОРОНКОВ

ЧИ МОЖЛИВО ЗА МІСЯЦЬ СТАТИ АЕРОРОЗВІДНИКОМ?

У ЦЕНТРІ ПІДТРИМКИ АЕРОРОЗВІДКИ ВЖЕ ПІДГОТОВЛЕНО ПОНАД 150 ОСІБ

За мить тренувальний літак підніметься у небо

Зовсім скоро вони керуватимуть безпілотниками у фронтовому небі, виконуючи важливі розвідувальні завдання. А поки що в мирному Києві зацікавлено слухають теорію, старанно освоюють основи пілотування на симуляторах і по кілька годин на день тренуються в «полях»…

Після нетривалої літньої перерви Центр підтримки аеророзвідки знову почав готувати своїх фахівців із військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань. Хоча кількість випускників центру вже перевищила півтори сотні, тож їх можна побачити в багатьох гарячих точках фронту, рук все одно не вистачає…

Про те, чому аеророзвідники так потрібні для перемоги, чи можливо стати фахівцем цієї справи за місяць і де взяти доволі недешеві дрони, розповідає керівник згаданого центру Марія Берлінська. Молода дівчина, магістр історії півтора року тому почала займатися цією справою системно. І хоч ідея була вкрай амбітною, зовсім не сумнівалася в її успішності.

— Поїхавши на фронт і попрацювавши там, я зрозуміла, що наша аеророзвідка не має системного характеру. Тому виникла ідея створити центр, який би займався підготовкою фахівців саме для війни. Ми не проводили градацію за частинами. Для нас не є важливим, чи це підрозділи Збройних Сил України, добровольців або Національної гвардії України. Для нас найважливішим було те, щоб люди з цими знаннями безпосередньо працювали на війні. Плюс — обов'язкове направлення від командирів, щоб ми були впевнені, що наші слухачі не є диверсантами і будуть використовувати навички на користь українського суспільства. Ми ставимо перед собою доволі амбітні завдання: фахівці з аеророзвідки мають бути в кожному підрозділі, а на рівні бригад — хоча б один підрозділ, який займатиметься аеророзвідкою. Тоді ми зможемо розуміти і бачити кожен крок противника. Потрібно воювати інтелектуально і високотехнологічно.

Оскільки без дронів і літаків навчання аеророзвідувальній справі не має жодного сенсу, центр допомагає ще й з придбанням апаратів. За допомогою спонсорів вдалося забезпечити безпілотниками сім льотних екіпажів. Марія ділиться, що без волонтерських поневірянь не обходиться, адже справа — ресурсоємна і дорога.

— Безпілотник — недешева річ. Під час навчання хоч і використовуються найпростіші літаки, вони постійно б'ються, потрібно купувати запчастини. Тож ми перебуваємо в перманентному пошуку спонсорів. Нещодавно в Авдіївці збили мій особистий дрон, який відлітав півтора року. Зрештою це абсолютно нормальний процес. В усіх арміях світу безпілотник — витратний матеріал. Він може розбитися, його можуть підбити, до того ж ми працюємо на відкритих каналах зв'язку. Як показує практика, головними ворогами «пташок» стають вітер, злива, вогнепальна зброя та засоби радіоелектронної боротьби, котрих вистачає на позиціях противника.

Марія Берлінська

Начальник управління безпілотної авіації штабу Командування Повітряних Сил ЗС України полковник Тарас Потягач:

— Марія Берлінська робить надзвичайно потрібну справу. У створеному центрі навчають операторів для керування безпілотниками, які штатно не застосовуються у Збройних Силах, але вкрай необхідні на передовій. А операторів безпілотників (які є на озброєнні Збройних Сил України) готують у навчальному центрі при Житомирському військовому інституті ім. Корольова. Термін їхнього навчання становить 90 днів. Після випуску фахівці обіймають посади операторів безпілотних авіаційних комплексів, які передбачені в розвідувальних і артилерійських підрозділах Сухопутних військ, ВДВ та Сил спеціальних операцій.

Термін навчання — від трьох тижнів до місяця. Тож не обходиться без скептиків, які переконані, що за такий короткий час аеророзвідником стати неможливо. Та Марія Берлінська на власному прикладі доводить, що навіть звичайна дівчина спроможна стати непоганим фахівцем у цій непростій справі, а що вже казати про військовослужбовця.

— Я рівно два роки займаюсь аеророзвідкою в зоні АТО. Спеціалістом з цього напрямку стала завдяки самоосвіті, практиці на фронті, пошуку інформації в Інтернеті, спілкуванню з фахівцями. Головне, аби було бажання, мотивація, розуміння, що це потрібно для твоєї країни. Наш курс хоч і є скороченим, але дуже інтенсивний та насичений. Більше часу в нас просто немає.

«ФАХІВЦІ З АЕРОРОЗВІДКИ МАЮТЬ БУТИ В КОЖНОМУ ПІДРОЗДІЛІ. ТОДІ МИ ЗМОЖЕМО РОЗУМІТИ І БАЧИТИ КОЖЕН КРОК ПРОТИВНИКА»

Від виникнення ідеї до її реалізації минуло лише два місяці. Марія започаткувала проект з нуля і радіє з того, що він розвивається.

— Зараз у центрі працюють більше десяти осіб. Хтось займається фінансовими питаннями, хтось викладає теорію, є льотні інструктори... У нас горизонтальне управління, всі є співорганізаторами процесу. На сьогодні ми підготували понад 150 осіб, які відразу поїхали в район АТО. Ми забезпечуємо їм повністю безкоштовне навчання, проживання і харчування, але з безпілотниками можемо допомогти далеко не завжди. Активно підтримує діаспора. Коли я була в Лондоні, почула дуже важливі для себе слова: «Ти кажеш, що аеророзвідка — це очі війни. Так-от, ти відкрила нам очі». Радують кроки, які робить назустріч Міністерство оборони. Зараз дослідну експлуатацію пройшли декілька апаратів, до того ж Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації запропонував співпрацю.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

ІЗ ВЕРХОВНОЇ РАДИ — НА ПЕРЕДОВУ

Зібравши дані щодо «кнопкодавства» у Верховній Раді, дрон полетів збирати їх над ворожими позиціями. Його власник пристав на пропозицію передати апарат, поява якого в парламенті викликала неабиякий резонанс, на фронт. Уже за кілька днів після відстеження процесу голосування дрон був у Авдіївці.

— Я саме їхала на Схід, тож погодилась передати безпілотник, — розповідає волонтер із позивним «Марія Кюрі». — До того ж потрібно було не просто привезти апарат, а ще й навчити хлопців ним керувати.

Цей безпілотник став бажаним подарунком для бійців, вони відразу ж оцінили його реальну користь.

Дрон із Верховної Ради на позиціях під Авдіївкою

— Така техніка на передовій ніколи не буде зайвою, — розповідає боєць Масі Наєм. — Тепер ми можемо бачити, звідки по нас ведеться вогонь, як змінюються позиції ворога. Дрон дає можливість володіти обстановкою в реальному часі.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

Кошти на програму «Покоління майбутнього» збирають під час українських фестивалів у США

«ЧЕРВОНА КАЛИНА» ЧЕКАЄ НА ГОСТЕЙ

УКРАЇНСЬКА ДІАСПОРА США ОГОЛОШУЄ НАБІР ДІТЕЙ ДЛЯ ДРУГОГО ЗАЇЗДУ ЗА ПРОГРАМОЮ ПСИХОЛОГІЧНОЇ І ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ «ПОКОЛІННЯ МАЙБУТНЬОГО»

З 21 жовтня по 5 листопада 2016 року діти, батьки яких загинули чи були важко поранені в районі проведення АТО, зможуть пройти курс реабілітації в санаторії «Червона калина» в Рівненській області. Після медичного обстеження хлопці та дівчата віком від 10 до 17 років отримають необхідні лікувальні процедури.

— Програма «Покоління майбутнього» надзвичайно важлива для цих дітей, навіть якщо вони не виказують своїх страждань, — розповідає координатор проекту Лариса Кадуріна. — Із досвіду попереднього заїзду, який відбувся навесні цього року, можу сказати, що користь від програми величезна. Учасники знайшли тут не просто друзів, а й однолітків, які здатні зрозуміти їхнє горе. Вони відчули, що їхні батьки — герої, і побачили, що є люди, які щиро хочуть їм допомогти.

Волонтери та персонал санаторію докладають усіх зусиль, щоб юні гості почувалися затишно. Із дітьми займатиметься професійний психолог та відома волонтерка Ольга Протасова. У своїх заняттях вона використовує всесвітньо визнані методики, зокрема ігрову та арт-терапію. Планується приїзд відомої поетеси Майдану Анастасії Дмитрук, авторки вірша «Никогда мы не будем братьями», та міс «Україна — Всесвіт-2016» Олени Сподинюк. Окрім того, організатори заїзду сподіваються, що санаторій надасть, як і минулого разу, можливість безкоштовно відвідувати басейн та сольову кімнату. Розраховують і на те, що Львівська залізниця допоможе із придбанням квитків, адже діти прибувають з усіх регіонів України.

Проживання в санаторії, харчування та лікувальні процедури за медичними показами повністю оплачуватимуть благодійники із США. Там ще 50 років тому усвідомили необхідність надання психологічної реабілітації членам сімей військовослужбовців. У цій країні створили програму «Консультування тяжких втрат», яка надає кваліфіковану допомогу в подоланні стресу, викликаному загибеллю близької людини. Вісімдесят відсотків цієї допомоги здійснюється урядом США через громадські організації.

— На жаль, ми бачимо, що нині в Україні існує проблема психологічної реабілітації військовослужбовців та їхніх дітей, особливо коли це стосується родин загиблих. Тому у представників української діаспори в США виникла ідея розпочати в Україні програму «Покоління майбутнього», — говорить один із волонтерів проекту Богдан Боровець. — Найбільш незахищеними виявились родини добровольців. Тож завдяки ініціативі волонтерів із благодійних громадських організацій «Інститут суспільного розвитку США» та «Правий сектор США» і виникла програма реабілітації дітей. Залучаються гроші як приватних осіб у вигляді пожертв, так і від продажу різноманітних сувенірів. Під час українських фестивалів, які організовуються громадами наших співвітчизників, ми продаємо сувеніри, книжки, диски з фільмами.

ВОЛОНТЕРИ БУДУТЬ РАДІ ВСІМ, ХТО МОЖЕ ПОДАРУВАТИ ДІТЯМ СОЛОДОЩІ, ШКІЛЬНЕ ПРИЛАДДЯ, ІНШІ РЕЧІ

Автором одного з таких фільмів про героїв-добровольців АТО і є Богдан Боровець. Він відвідував Україну, побував у районі АТО. Результатом цієї поїздки став документальний фільм «Патріоти». Під час програми реабілітації першого туру в санаторії було знято ще один фільм — «Покоління майбутнього» — про дітей-сиріт та саму програму. Разом із іншим волонтером Михайлом Козаренком вони відвідують зустрічі українських емігрантів, демонструють фільми та розповідають про те, що відбувається на Сході України. Українці в США із неабиякою зацікавленістю стежать за перебігом подій на Батьківщині та завжди готові до благодійних пожертв.

Волонтери проекту висловлюють прохання з розумінням поставитися до деяких можливих обмежень в організації. Адже все побудовано на громадській ініціативі і винятково на благодійних засадах. Усі небайдужі, хто має бажання надати допомогу, можуть зв'язатися із Ларисою Кадуріною через електронну скриньку чи надіслати допомогу на адресу «Червоної калини», яку легко знайти в Інтернеті. Також долучитися до ініціативи можна і на сторінці у мережі Facebook.

Оксана УРЕТІЙ

ПЕРЕЛІК НЕОБХІДНИХ ДОКУМЕНТІВ:

1) копія свідоцтва про народження дитини;
2) копія 1 та 2 стор. паспорта мами або офіційного опікуна;
3) свідоцтво про загибель/поранення батька (довідка, наказ Міністерства оборони або інші документи);
4) 3 фото дитини (3х4 см) з ім'ям та прізвищем на зворотному боці;
5) заповнена аплікація для реєстрації в програмі та правила поведінки з підписом матері/опікуна і дитини;
6) підписані «Правила поведінки та вимоги перебування під час програми».

Окрім того, після підтвердження участі у програмі необхідно оформити в сімейного лікаря санаторно-курортну карту (форма N 072/о) та медичну довідку про стан здоров'я і щеплення.

Документи надсилайте на електронну адресу: kadurinalb@ukma.kiev.ua
або поштою: 04070, м. Київ, вул. Сковороди, 2, 9-й корпус (бурса) Києво-Могилянської академії, кім. 20.
Кадуріна Лариса Борисівна — +38 (050) 845–55–71.

ВІДПОЧИНОК ДІТЕЙ УЧАСНИКІВ АТО ТРИВАЄ. ОДНІ ЇДУТЬ В УГОРЩИНУ, ІНШІ — В БОЛГАРІЮ, А ХТОСЬ ДО ПОЛЬЩІ…

Пропозицій щодо відпочинку дітей учасників АТО цього літа було доволі багато. Пришкільні табори, санаторії в різних куточках України, закордонні тури… І хоча літо вже закінчилося, можливість гарно відпочити є й тепер.

Перед виїздом діти привітали представників консульства з ювілеєм

Нещодавно п'ять десятків діток із родин учасників АТО, а також загиблих військовослужбовців із Закарпаття, відправилися на відпочинок до угорського міста Балатонфельдвар. Програма для закарпатської малечі доволі насичена: ознайомлення з історичними й архітектурними пам'ятками та традиціями цієї країни.

— Це не перша поїздка дітей українських героїв до Угорщини. Співпраця між двома країнами в межах проекту «Діти за мир в усьому світі» розпочалася ще минулого року, — повідомляють у центрі допомоги учасникам АТО Закарпатської ОДА. — Влітку одна група відвідала угорський Балатонфельдвар, інша — Прагу та Болгарію.

Тим часом півсотні дітей учасників АТО з Буковини вирушили на острів Раб, що в Хорватії. Там, крім екскурсій, у них відбудеться зустріч із послом України в Хорватії Олександром Левченком.

— Оплатила відпочинок приймаюча сторона, — розповів Ігор Богатирець, заступник голови Чернівецької ОДА. — З обласного бюджету виділили кошти лише на переїзд дітей.

Інша група дітей учасників бойових дій повернулася з Польщі. На канікули їх запросив польський підприємець. Протягом тижня діти відпочивали на Розточчі, а також відвідали Краків та соляну шахту «Величка».

Утім чимало учасників АТО і досі не скористалися нагодою оздоровити свою дитину. Хтось через брак інформації, хтось через скептичне до неї ставлення, а хтось через обмежену кількість місць у певній програмі. Як показує практика, безкоштовно відправити дитину в табір дійсно можна. Головне — не лінуватись і шукати таку можливість. У першу чергу необхідно звернутися до органів соціального захисту населення за місцем проживання.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

25 РОКІВ РОЗБУДОВИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ,

ЗАКАРБОВАНИХ У ГАЗЕТНИХ РЯДКАХ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

2004 РІК: ПРОГРАМИ, ЩО НЕ МАЮТЬ БЮДЖЕТНОГО ПІДТВЕРДЖЕННЯ, РЕАЛІЗОВУВАТИСЯ НЕ БУДУТЬ

Новий Міністр оборони України Євген Марчук, приступивши до виконання обов'язків, провів нараду з питань ефективного використання оборонних коштів. Про її підсумки розповів на прес-конференції заступник керівника військового відомства генерал-майор Валерій Мунтян, звіт з якої «Народна армія» надрукувала 24 грудня 2003 року. Аналізуючи бюджет на 2004 рік, він повідомив, що фінансування програми реформування Збройних Сил порівняно з позаминулим роком збільшено в п'ять разів, проведення бойової та оперативної підготовки — у 4,6 раза. А тих коштів, що були передбачені оборонним бюджетом, вистачить на забезпечення житлом 3 тисяч військовослужбовців. Водночас не будуть реалізовуватися ті з програм, які не мають бюджетного підтвердження.

Уперше в бюджеті 2004 року через Міноборони було профінансовано будівництво літака Ан-70

ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ 2004 РОКУ ЗА ЧИСЕЛЬНІСТЮ ПОСІДАЛИ 13-ТЕ МІСЦЕ У СВІТІ, А ЗА ОБСЯГОМ ОБОРОННОГО БЮДЖЕТУ — 126-ТЕ

Ось така з'явилася новація. Як впровадження її в життя позначилося на результатах реформування та розвитку Збройних Сил України? Гадаю, що в цьому плані велике значення мала робоча зустріч Президента України Леоніда Кучми з Міністром оборони України Євгеном Марчуком. В ході її співрозмовники, як то кажуть, звірили годинники щодо розв'язання актуальних проблем реформування та розвитку Українського війська. «Народна армія» в номері за 28 січня 2004 року надрукувала звіт з цього заходу. Зокрема, навела слова керівника військового відомства про те, що структура бюджету на 2004 рік дозволяє продовжити процес реформування Збройних Сил згідно з планами і документами щодо його проведення. Пріоритетом у реформуванні армії стане забезпечення соціальних гарантій військовослужбовців і підвищення боєздатності армії. Вперше у бюджеті профінансовано через Міноборони будівництво літака Ан-70 та модернізацію танка Т-64. Глава держави поцікавився ходом створення Об'єднаних сил швидкого реагування, станом справ із виплатою боргів промисловим підприємствам за виконання ними замовлення Міністерства оборони. Особливу увагу Президент України приділив підготовці та забезпеченню всім необхідним миротворчих підрозділів Збройних Сил. До речі, як повідомила наша газета в номері за 5 січня, новий 2004 рік 2800 військовослужбовців зустріли в 10 миротворчих місіях на трьох континентах світу.

«Народна армія» у номері за 23 червня надрукувала Воєнну доктрину України, що була затверджена Указом Президента України від 15 червня 2004 року. У статтях 5–6 цього документа були визначені основні реальні та потенційні зовнішні та внутрішні загрози національній безпеці України. Але ні слова не було сказано про можливі загрози з боку конкретних держав. Тобто панувала «стара» ідея, що наша країна на кордонах має лише щирих друзів. Тому такому стану має відповідати й оборонний бюджет України, який вже традиційно фінансувався не на належному рівні. Ось чому Збройні Сили України 2004 року, за словами Євгена Марчука, за чисельністю посідали 13-те місце у світі, а за обсягом оборонного бюджету — 126-те.

ІНІЦІАТИВИ, ПОРОДЖЕНІ НА ВСІХ РІВНЯХ, ПОЧИНАЮЧИ ВІД СОЛДАТІВ

Газета пропагувала досвід командирів, які вносили щось нове в організацію і проведення бойової підготовки. Так, у публікації під назвою «Хроніка пікірувальних десантників…» газета 9 січня розповіла про нове в підготовці бійців окремого повітрянодесантного з'єднання. У цій бригаді, в якій обов'язки командира виконував полковник Ігор Луньов, створили єдиний на той час у Збройних Силах унікальний тренувальний комплекс. Через нього «пройшли» всі воїни перед виконанням стрибків із парашутом.

«Народна армія» 27 січня однією з перших розповіла про практичне виконання Закону України «Про Військову службу правопорядку в Збройних Силах України». Зокрема, в матеріалі під назвою «Зона відповідальності і перші здобутки» повідомила про результати діяльності Західного територіального управління цієї служби, яку очолював полковник Володимир Кисільов. 2003 року фахівці провели понад 60 різноманітних заходів, перевірили на автошляхах понад 6 тисяч одиниць автомобільної техніки. За виявленими фактами порушень ПДР до дисциплінарної відповідальності було притягнуто 363 військовослужбовці та працівники ЗС України.

ЯК ЧИСТИЛИ «АВГІЄВІ СТАЙНІ»?

Аналізуючи надруковані матеріали військових журналістів 2004 року, звернув увагу на те, що з номера в номер відбувалося посилення їхнього критичного змісту і звучання. При цьому слід відзначити, що під вогонь критики потрапляли не тільки другорядні проблеми і посадовці первинних військових ланок, а й більш значущі представники керівних структур військового відомства. Наведу кілька прикладів. Так, у номері за 30 квітня був надрукований критичний матеріал під назвою «Як «заштукатурили» будкошторис по вул. Симеренка». У ньому наводилися конкретні факти завищення вартості будівництва житла, замовленого ГоловКЕУ ЗС України. З'ясуванню причин і винних у надзвичайній ситуації — пожежі й вибухах боєприпасів на 275-й артилерійській базі ракет і боєприпасів «Народна армія» в номері за 14 травня присвятила гостро критичний матеріал «Новобогданівська трагедія: «артемівський синдром…» Та чи не вперше військові журналісти вийшли за вузько відомчі теми і критичним оком подивилися на ті органи державної влади, від діяльності яких залежить реформування Збройних Сил. Маю на увазі критичні нотатки «Закон прийняли, а реформування війська — заблокували?..», що був надрукований 17 червня разом зі стенограмою розгляду у Верховній Раді України законів про реформування Збройних Сил.

Ці та інші гострі критичні публікації стали можливі також завдяки підтримці журналістів «Народної армії» з боку керівництва Міноборони України, яке намагалося вичистити «авгієві стайні» військового відомства.

Указом Президента України Леоніда Кучми від 24 вересня 2004 року Міністром оборони було призначено генерала армії України Олександра Кузьмука. Представляючи новопризначеного керівника військового відомства, глава держави визначив завдання Міністерства оборони щодо реформування Збройних Сил. Серед головних — приведення українського війська у відповідність до світових стандартів.

Наступна наша розповідь буде присвячена реформуванню та розвитку Збройних Сил України в 2005 році.

Володимир ЧІКАЛІН

В ГОСТЯХ У «САТАНИ»

«НАРОДНА АРМІЯ» ЗДІЙСНИЛА ЕКСКУРСІЮ В ГАРЯЧУ ЕПОХУ ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ

Україна багата на унікальні паноптикуми. Серед неповторних об'єктів історичної спадщини — єдиний у світі Музей ракетних військ стратегічного призначення, базою для якого стали колись діючі позиція і командний пункт одного з ракетних полків комплексу «ОС» (одиночний старт) 46-ї ракетної дивізії (м. Первомайськ Миколаївської області) 43-ї ракетної армії (м. Вінниця). Найсучасніші на той час ракетні комплекси 15П160 (у НАТО названі «Сатаною») переважно були націлені на США. Вже 15 років поспіль с. Побузьке Голованівського району Кіровоградщини відоме саме завдяки існуванню Музею РВСП, в якому вже побувало понад 120 тисяч відвідувачів.

За 15 років свого існування Музей ракетних військ стратегічного призначення, що на Кіровоградщині, відвідало понад 120 тисяч людей

Примітно, що музей фактично працевлаштував деяких офіцерів колишньої 43-ї ракетної армії, які тут несли бойове чергування з 1989 по 1999 рік. Відставники утримують тутешнє обладнання та механізми в робочому стані, слідкують за екстер'єром експонатів, працюють гідами. Нічого особливого: вони розповідають про свої будні й техніку, яка була частиною їхньої служби. Але в кожного відвідувача комплексу масштаби завдань ракетників, використані тут досягнення науки й можливості передових і донині технологій викликають неабиякий подив та захоплення.

Щось схоже довелося відчути і кореспонденту «Народної армії», який теж побував у цьому зібранні артефактів холодної війни площею 13 га. Фактично це демілітаризована бойова позиція «ОС» із шахтно-пусковою установкою (ШПУ) й командним пунктом (КП), де збережено наземне обладнання (холодильний центр, енергоблок, вартове приміщення з автоматизованою системою охорони) і допоміжні механізми. Слід зауважити, що сусідні ШПУ підірвали, а єдину, залишену для музею, американці попросили залити на 25 метрів бетоном. Для цікавих туристів тут експонується спеціальна ракетна техніка, зразки артилерійського озброєння та бронемашини.

20 ХВИЛИН ДО АПОКАЛІПСИСУ

Ще здалеку на відвідувачів музею справляє приголомшливе враження міжконтинентальна балістична ракета РС-20В «Воєвода», яку натовці назвали «Сатаною». Мимоволі спиняєшся біля неї й немов ціпенієш. Як же важко відвести погляд від гігантського зосередження колосальної енергії, здатної перетворити на попіл кілька міст-мільйонників! Невже людство від самознищення могло відвести тільки усвідомлення близькості та технологічної досяжності ядерного апокаліпсису?! Скільки інтелекту, людських доль та ресурсів витрачено, щоби виплекати цих монстрів — фантастично руйнівних і ультрадорогих систем озброєння! Країна рад оскаженіло озброювалася в той час, коли для її громадян були дефіцитом найелементарніші речі.

Ідемо до бойової стартової позиції — вона така ж, як була в діючому ракетному полку, і включає житлову та бойову зони. До останньої входили холодильний центр (величезний кондиціонер), підземний захищений командний пункт, ШПУ, вартове приміщення та енергоблок. З одного КП управляли 10 пусковими установками, розташованими за 10–15 км одна від одної. Звідси могли вразити практично будь-яку точку на планеті триступеневою твердопаливною ракетою 4-го покоління вагою 104,5 тонни. Площа ураження її бойовою частиною становила 200 тисяч квадратних кілометрів (майже третина території України!) Підлітний час до США — 20–26 хвилин.

Вхід у вартове приміщення здійснювався через люк патерни, протягом зміни на тижневе бойове чергування заступали два ракетники, постійно перебуваючи всередині споруди. Упевненості воякам додавала баштово-кулеметна установка на даху (кулемет ПКТ). До того ж кожна стартова позиція була захищена автоматизованою системою охорони та оборони. Її родзинка — поле, всіяне мінами направленої дії з дальністю ураження до 50 метрів. Коли за пультом бійці бачили напад на певному напрямі, оператор дистанційно підривав одну чи кілька мін, аби не допустити противника до позиції. А ще до складу автоматизованої охорони входили модуль «М-200» — чутливі сейсмодатчики, системи радіопроменевого виявлення «Піон-Т» та наближення (на відстань до 2 м) «Радіан» і дуже небезпечна електроогорожа — «сітка П-100» (струм 800, 1100 або 3000 вольт залежно від оперативної обстановки).

НА ІС-3 ПОЗАТОРІК КАТАЛИСЯ РОСІЙСЬКІ ОКУПАНТИ. ТЕПЕР НА ТАНКУ ВОЗЯТЬ ТУРИСТІВ

Про особливості колишньої шахтно-пускової установки — високозахищеної фортифікації завглибшки 35 метрів — розповів колишній ракетник Віктор Ксензов. Він зауважив, що ця споруда могла витримати пряме влучання ядерної бомби, адже вага захисного ковпака над установкою становить 121 тонну! Схожим чином убезпечено і конструкцію шахти командного пункту глибиною 40 метрів. КП — 33-метровий металевий контейнер вагою 125 тонн, що має 12 відсіків із різноманітною апаратурою. Бойова обслуга у складі двох офіцерів постійно несла чергування в 11-му відсіку впродовж шести годин. Командний пункт міг автономно функціонувати півтора місяця.

— Потреба в урізноманітненні наших послуг змушує вигадувати якісь цікавинки для відвідувачів. Приміром, торік відкрили новий маршрут, на який існує постійний попит. Ми катаємо охочих на легендарному танку ІС-3 1947 року випуску. За 40-хвилинну пізнавальну прогулянку на ньому клієнт має заплатити 4 тисячі гривень та ще 1 тисячу за солярку або заправити танк власним паливом. Доволі цікавою є історія, як цей ІС потрапив до музею. Понад півстоліття він простояв на постаменті в Костянтинівці на Донеччині. Російські окупанти 2014-го його зняли й ганяли на ньому по Краматорську та Донецьку. В Інтернеті є декілька відеороликів з цього приводу. А от коли наші війська відбили його, то спершу відправили танк до Києва, а потім — до нас. Згодом виникла ідея повністю відновити та поставити машину на службу музею, — розповідає Віктор Миколайович, запрошуючи продовжити екскурсію в підземеллі.

Служба в такому наповненому секретами місці накладала певний відбиток на тамтешніх військових, і деякі її елементи міцно засіли в свідомості. Це стосувалося як офіцерів, так і строковиків. Мій гід із усмішкою згадує, як його підлеглі, солдати й сержанти, нарікали на те, що їм доводиться їхати додому без жодної фотографії та дембельських альбомів. Хіба що дехто таки зафіксовував період солдатської служби у світлинах, де був зображений серед пересічних берізок.

Нарешті спускаємося в тісному ліфті в головну залу — 11-й відсік командного пункту. Враження, немов перебуваєш на підводному човні. Заходимо всередину — антураж спартанський… А з першого погляду на монітори та панелі приладів одразу розумієш: Радянський Союз наприкінці свого буття вже безнадійно відставав від Заходу в розробці електроніки. Тут можна ще раз переконатися в тому, наскільки тоді не дбали про комфортність робочого місця військової людини. Принаймні коли я спробував себе в ролі першого номера, виникла саме така думка. Хоча певні показники КП таки вражали. Приміром, вісім блоків акумуляції холоду із намороженими 37 тоннами льоду утворювали гігантську систему кондиціонування, а 320 акумуляторів забезпечували тривалу автономію від зовнішнього електропостачання.

ОПЕРАЦІЯ «АНАДИР» — ПРОЛОГ КАРИБСЬКОЇ КРИЗИ

Цікавою видалася зустріч та розмова з одним із відвідувачів музею — колишнім офіцером 43-ї ракетної армії сумчанином Анатолієм Горюновим, який брав участь у суперсекретній операції «Анадир». У 1962-му Анатолій Семенович був старшим техніком 2-го машинного відділення, що готувало двигуни ракети до роботи. Тоді молодого лейтенанта задіяли у проведенні небаченого в історії прихованого переміщення через Атлантику до берегів Куби бойових частин із ядерною зброєю: атомними авіабомбами, балістичними ракетами середньої дальності, тактичними ракетами «Луна», «Сопка» і фронтовими крилатими ракетами. Тоді вдалося обманути американців і під прикриттям перекинути з України (основне завантаження відбувалося у спецпорту «Октябрськ») на Кубу на торгових суднах майже 51-тисячний військовий контингент. Операція мала назву «Анадир» (головний розробник — маршал Іван Баграмян) тому, що зусиллями спецслужб (зокрема добре спрацювала резидентура КДБ) в Пентагона та ЦРУ почало формуватися враження, нібито СРСР планує якісь агресивні дії навколо Аляски. Про матеріальну базу таких побоювань подбали люди Кремля у Вашингтоні. Це певною мірою відвернуло увагу від спільних планів Москви та Гавани. Так розгорілася Карибська криза. Брежнєв із Кеннеді згодом домовилися, і за три місяці Горюнов із колегами мусив повертати підрозділи та техніку (майже 230 тис. тонн!) додому. Ця операція коштувала СРСР декілька мільярдів доларів…

Геннадій КАРПЮК

Актор Станіслав Бжезінський: «Ми знали, що набої холості, що у нас буде перерва і кава з канапкою, а наші хлопці у справжніх бліндажах дивляться в очі смерті кожної хвилини»

«БЛІНДАЖ»: НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ ВІЙНИ

ТВОРЧЕ ОБ'ЄДНАННЯ #BABYLON'13 ПРОСИТЬ БЕЗПОСЕРЕДНІХ УЧАСНИКІВ АТО ДІЛИТИСЯ ЦІКАВИМИ ВИПАДКАМИ ІЗ ЗОНИ БОЙОВИХ ДІЙ, АБИ ВТІЛИТИ ЇХ У СЕРІАЛІ ТА, В ОСЯЖНІЙ ПЕРСПЕКТИВІ, У ПОВНОМЕТРАЖНОМУ ФІЛЬМІ

У мережі Інтернет з'явилася третя з двадцяти запланованих серій україномовного міні-серіалу «Бліндаж» від #Babylon'13. Серіал засновано на реальних подіях, які відбувалися у районі АТО. Комічні та драматичні історії взято з досвіду бійців добровольчих батальйонів і Збройних Сил України. Ці події траплялися з ними під час бойових чергувань. Команда, яка працює над серіалом, сподівається, що незабаром він вийде і на телевізійних екранах. Нагадаємо: творче об'єднання #Babylon'13 відоме передусім завдяки своїм документальним фільмам, присвяченим Майдану.

— Наше надзавдання — досягти усвідомлення пересічним громадянином образу сучасного українського воїна, який готовий захищати свою Батьківщину за будь-яких умов, — розповідає Володимир Тихий, режисер міні-серіалу «Бліндаж». — Сподіваюся, що перемовини з одним із всеукраїнських телевізійних каналів будуть успішними — і глядачі матимуть змогу щодня переглядати одну новелу, а в суботу — всі серії за тиждень.

У авторів проекту вже є близько двадцяти історій, які можна екранізувати. У планах — на основі цих новел зняти повноцінне ігрове прокатне кіно про воїнів АТО. Воно має бути й іронічним, і драматичним, і навіть фантастичним, щоби глядач йшов на його перегляд не лише з патріотичних почуттів, але й заради видовища.

— Бюджету як такого серіал не має, — зазначає Володимир Тихий. — Сценаристи, актори та весь творчий колектив працюють практично безкоштовно. Звісно, кошти на бензин, їжу та невеличкі потреби надаються творчим об'єднанням #Babylon'13. Військові однострої ми отримали від наших знайомих, які були в АТО, але найбільшими, так би мовити, спонсорами нашої ідеї виявилися Збройні Сили України. Завдяки начальнику Управління зв'язків з громадськістю Збройних Сил України підполковнику Богдану Сенику було організовано зйомки серіалу на території Навчального центру «Десна». Керівництво центру посприяло нам у будівництві бліндажа, де безпосередньо розгортаються епізоди нашого серіалу, надало навчальну зброю, холості набої. Хлопці з танкового підрозділу та десантники узяли шефство над знімальною групою.

Новели, за якими знімається серіал, написав демобілізований боєць Валерій Пузік. Та писав він не лише про себе. Екранізовано й ситуацію, в яку потрапив режисер Володимир Тихий під час поїздки у Піски.

На своїй сторінці у Фейсбук Творче об'єднання #Babylon'13 звернулося до безпосередніх учасників АТО з проханням ділитися власними яскравими пригодами, аби згодом втілити їх у серіалі та в осяжній перспективі — у повнометражному фільмі. У кожній серії «Бліндажа» знімаються відомі українські актори Дмитро Тубольцев, Ігор Гнєзділов, Олександр Ігнатуша, Станіслав Бжезінський.

— Це було цікаво, але, на жаль, дуже недовго, — говорить Станіслав Бжезінський. — Наразі я знявся лише в одній серії «Бліндажа», але маю надію на подальшу співпрацю. Мій герой — молодий хлопець, який не міг уявити, що таке війна. Його реакція на шалений гуркіт «Градів» така ж, як і в багатьох пересічних людей. Страх. На знімальному майданчику в нас, акторів, була перевага: ми знали, що набої холості, що у нас буде перерва, кава з канапкою. У той самий час наші хлопці у справжніх бліндажах щохвилини дивляться в очі смерті.

ГОЛОВНИМ «СПОНСОРОМ» ІДЕЇ ВИЯВИЛИСЯ ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ

— У нас склалася дружна та злагоджена команда, — говорить виконавець однієї з головних ролей та автор ідеї серіалу Дмитро Тубольцев, — Я маю багато друзів та гарних знайомих, які з перших днів гібридної війни боронять наше мирне життя. Розуміюся на зброї та знаю реальний стан речей на лінії розмежування, тому кожну історію приміряю до себе й уже через власне сприйняття не граю, а живу життям свого героя. Ось і бліндаж, у якому йдуть зйомки, ми зробили схожим на той, що був на точці «Турист» у Пісках. І однострої у нас ті самі, що носили хлопці під час реальних боїв. Тому наш серіал — це не вигадані історії про АТО, а реальне життя наших хлопців на передовій. Іронія та гумор рятують людину в будь-якій ситуації, тим більше українців. Сьогоднішня ситуація в країні спонукає мене написати п'єсу або сценарій про проблеми хлопців, які повертаються з війни, оскільки війна рано чи пізно закінчиться, а життя триватиме.

Наталія ЯРМІЛКО

До уваги учасників АТО! Свої історії про службу в зоні розмежування можна надсилати на адресу:

raine.babylon13@gmail.com або www.facebook.com/babylon13ua.

ЗБІРКА «СИЛИ ДОБРА»: ПІСНІ ОБПАЛЕНІ ВІЙНОЮ

Пісні молодої рівненчанки — вчителя і концертмейстера музичної школи, а ще талановитої поетеси, співачки і волонтера Христини Панасюк — зараз відомі багатьом українцям. Проникливі й глибокі за змістом, вони нікого не залишають байдужими, вселяють віру в перемогу і зміцнюють бойовий дух. Саме за це й полюбили їх українці. А надто — наші військовослужбовці, котрі сьогодні виконують важку і почесну місію — боронять рідний край від підступного «сусіда».

Саме українським героям-захисникам Христина присвячує левову частку свого вільного часу, відвідуючи з концертами військові частини, полігони і шпиталі, виступає і на передовій, і у глибокому тилу. А заразом ще й допомагає всім необхідним — тим, що вдалось зібрати чи придбати на пожертви небайдужих краян. Такі зустрічі, як зізнається співачка, надихають її на нові пісні, додають віри в те, що разом нам під силу здолати усілякі негаразди. Ініціатором цих поїздок здебільшого є вона сама, втім завжди радо зголошується виступити перед воїнами на їхні запрошення.

Напередодні Дня захисника України співачка зробила ще один приємний сюрприз усім шанувальникам її творчості: виданий свій новий альбом «Сили добра». До збірки увійшло 15 авторських творів Христини, вже відомих широкому загалу. Це пісні «Я прикрию», «Ти підбори змінила на берці», «Знаєш, брате» тощо.

— Це другий мій альбом, — розповідає автор і виконавиця Христина Панасюк. — Його презентація відбулася 4 жовтня в Рівненській обласній бібліотеці. І я дуже вдячна всім, хто прийшов підтримати мене в цей день, а також тим, хто допоміг мені з випуском цього альбому, зокрема музикантам і продюсерові студії «Indyuk Records».

На презентації Христина виконала свої нові пісні. Крім музичного альбому, на заході було представлено нову збірку авторських пісень «Україно, підіймись з колін!»

До речі, новий альбом, як і попередній, не є комерційним проектом. Його запис здійснюється за власні кошти співачки, а також на гроші, спеціально зібрані для цього волонтерами. Усі диски, швидше за все, будуть просто подаровані військовослужбовцям на передовій чи в госпіталях.

— Це мій невеличкий внесок у нашу спільну перемогу, — говорить Христина. — Сьогодні не можна сидіти склавши руки і чекати, що за тебе хтось щось зробить. Це моя позиція. І я переконана, що такою ж є позиція більшості моїх співвітчизників. Головне — не опускати руки.

Андрій ЯЦИК

Христина Панасюк

«ІДУ НА ВИ!»

ЗА РОКИ КНЯЗЮВАННЯ СВЯТОСЛАВА КИЇВСЬКА РУСЬ СТАЛА ВЕЛИКОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОЮ ДЕРЖАВОЮ, ДОБРЕ ЗНАНОЮ СЕРЕД КРАЇН ЄВРОПИ

Із візантійських хронік до нас дійшли описання зовнішності сина князя Ігоря та княгині Ольги, Святослава (964–972 рр.) Читаючи їх, можна простежити схожість зі славетними українськими героями, які з'явилися майже через півтисячоліття після нього, — запорозьких козаків. Цей мужній воїн був схожий на них не лише зовнішністю, а й войовничою вдачею, оскільки прославився у віках своїми переможними походами. Не випадково українські художники часто малюють князя Святослава з козацьким оселедцем на голові й у козацькому одязі.

У літописах ідеться про те, що вперше Святослав узяв участь у битві з ворогами ще підлітком. Він був на коні на полі бою серед київських дружинників і навіть кинув списа у бік ворога. Таким чином князь Ігор привчав сина до ратного ремесла. Коли Святослав виріс, все його життя проходило в походах, у боротьбі з ворогами, які зазіхали на київські землі.

За словами Нестора Літописця, київський князь був дуже невибагливий у побуті: «Він їв таку ж просту і грубу їжу, що і його дружинники, спав просто неба, поклавши під голову сідло. А коли вирушав на війну, то посилав до ворогів посланця з грізним попередженням: «Іду на ви!» За роки його князювання Київська Русь стала великою європейською державою, добре знаною серед країн Європи.

ЗА СЛОВАМИ НЕСТОРА ЛІТОПИСЦЯ, СВЯТОСЛАВ БУВ ДУЖЕ НЕВИБАГЛИВИЙ У ПОБУТІ: «ВІН ЇВ ТАКУ Ж ПРОСТУ І ГРУБУ ЇЖУ, ЩО І ЙОГО ДРУЖИННИКИ, СПАВ ПРОСТО НЕБА, ПОКЛАВШИ ПІД ГОЛОВУ СІДЛО

У Х столітті наша земля була об'єктом зазіхань племен Хозарського каганату. Вони спустошували та палили села і міста, забирали в рабство людей. Саме це спонукало Святослава піти проти хозарів походом і завдати їм нищівного удару. Спочатку він узяв штурмом столицю — Білу Вежу (Саркел) і продовжив свою переможну ходу на Кавказ, воювати з племенами ясів та касогів. Похід приніс київському князю перемогу, а переможені племена мусили відтоді платити йому данину.

У цей час Візантія втягнула Святослава у війну з Болгарією. У арабського географа ібн-Хаукаля є розповідь про те, що руси після розгрому Хозарського каганату здійснили великий похід до Візантії, а потім через Середземне море до іспанської Андалузії. Цей похід мав радше торговельний, аніж військовий характер, проте сама можливість такої акції свідчить про досить високий рівень розвитку флоту в державі князя Святослава.

Подальші його плани з опанування земель на сході були змінені Візантією. Імператор Никифор Фока для послаблення Болгарії, який платив данину, вирішив скористатися укладеними ще в часи Ігоря угодами з Києвом про військову допомогу і зажадав від Святослава піти війною на болгар. За це послав йому 1,5 тисячі фунтів золота і 108 тисяч червінців.

Хороброму Святославові не потрібні були вмовляння. Він обладнав флот і з 60-тисячним військом вирушив у похід до гирла Дунаю. Головна битва з болгарами відбулася на Дунаї, під Доростолом, нинішньою Силістрією. За допомогою свого флоту Святослав окупував Дунай і чорноморське узбережжя, частину Болгарії і, захопивши 60 міст, розмістив свої сили в Переяславці (нині с. Преслав).

Блискавичні перемоги Святослава викликали тривогу у візантійського імператора, який боявся зростання могутності Київської Русі й уже був украй незадоволений тим, що покликав Святослава на допомогу. Тривожна звістка про напад печенігів на Київ (968 р.) змусила Святослава повернутися додому, де йому довелося вислухати докори киян за те, що він «воює по чужих землях, а про свою забув!» Розігнавши степову орду, впорядкувавши державне управління, Святослав знову повернувся на Дунай.

За час його відсутності на Балканах ситуація вкрай ускладнилася. У 969 році у Візантії проголосили імператором І. Цимісхія, який не бажав зміцнення Київської Русі і виступив тепер уже визволителем болгар від русів. За його підтримки болгарське населення повстало і розпочало бойові дії проти київських дружин. Болгари взяли в облогу Переяславець, однак Святослав розбив їхнє військо, захопив Тракію та Македонію й підійшов мало не до Царгорода (969 р.).

Спроби Цимісхія відкупитися від Святослава успіху не мали — київський князь вірив у власну перемогу. Та візантійський імператор, зібравши військо з усієї імперії, на початку 971 року виступив проти Святослава. Перевага сил тепер уже була в Цимісхія, і князю довелося відступати. Закриваючи відступ русам, в гирло Дунаю увійшла візантійська ескадра брандерів з «грецьким вогнем» і оточила Доростол, ставку Святослава. Облога тривала три місяці, а головні бої — 23 і 24 липня.

Втрати русичів були значними — близько 16 тис. осіб, але і сили грецьких військ танули в жорстоких боях, не маючи сил здолати оборону русичів. Саме тому Цимісхій з радістю прийняв пропозицію Святослава завершити справу миром.

Після укладання миру значно поріділа флотилія князя Святослава відпливла з Дунаю. Підійшовши до дніпрових порогів, князь побачив, що береги Дніпра оточені великою печенізькою ордою. Бажаючи зберегти кораблі, князь Святослав відмовився покинути їх і залишився зимувати в Білобережні (на Дунаї). Навесні 972 року князь вирішив пробиватися до Києва через орду. У запеклому бою з печенігами, сили яких переважали, на острові Хортиця знайшов свою героїчну смерть князь Святослав.

Безстрашний воїн та командир, хоробрий князь Київської Русі Святослав став одним із улюблених народних героїв, про якого складалися легенди та пісні. Його славне ім'я не загубилося у віках, а й донині живе у пам'яті поколінь.

Київський князь Святослав

Візантійський історик Лев Диякон описав зустріч імператора Цимісхія зі Святославом після укладення миру. *«Оточений чисельними слугами, в дорогому вбранні, обвішаний прикрасами із золота й коштовного каміння, зупинився імператор на березі Дунаю і став чекати появи Святослава. Однак, коли до берега пристала лодія (великий човен), Цимісхій не міг упізнати в ній Святослава. В лодії сиділи однаково вдягнені воїни. І тільки один із них, чия сорочка була трохи біліша від інших, одклав у бік весло, встав і звернувся до імператора. Це і був Святослав: «Очі сині, брови густі, вуса довгі й покуйовджені, борода голена, голова обстрижена, тільки довга чуприна висіла на маківці…»*

СВЯЩЕННА СПАДЩИНА ПРЕДКІВ

Бойова зброя, яку приписують князю Святославу

За 200 метрів від пам'ятника київському князю Святославу в листопаді 2011 року з дна Дніпра було піднято артефакт — прямий меч (завдовжки 94 сантиметри) з держаком, оздоблений золотом і сріблом. Знахідку виявили біля міста Запоріжжя в районі острова Хортиця під водою на глибині понад 20 метрів. За даними науковців, меч пролежав на дні Дніпра понад 1000 років.

Бойова зброя, яку приписують князю Святославу, лежала у воді з 972 року, проте дорогоцінні метали руків'я взагалі не постраждали. Як же меч зберігся через стільки років? Тут є кілька пояснень. По-перше, експерти говорять, що меч потрапив у своєрідний чохол з мулу і піску, який зупинив доступ кисню і запобіг окисленню металу. По-друге, не варто забувати, що зброя знаті в ті часи робилася з кращого матеріалу, ніж для простих дружинників. Князі мали булатні мечі, а іноді траплялися випадки, коли зброя робилася з дуже рідкісного метеоритного заліза. Оскільки таке залізо чистіше за своїм хімічним складом, воно іржавіє не так швидко, як звичайне. Сам факт виявлення зброї без піхов, на думку деяких фахівців, може свідчити про те, що меч був втрачений в бою (а не викинутий, щоби він не дістався ворогові як трофей).

Унікальний артефакт — не перша цінність, що була знайдена в районі греблі. Перед будівництвом Дніпрогесу радянське керівництво вирішило ретельно дослідити місцевість. Тоді, 1928 року, група археологів виявила так званий Вознесенівський скарб.

Найвідоміші його складові — п'ять аналогічних мечів і навершя прапора (верхівка штандарта дружини Святослава): срібні лев і орел. Лев був сильно пошкоджений, оплавлений, а півторакілограмового срібного орла відвезли до музею Харкова разом із мечами. У 1941 році ешелон, який перевозив цінності, розбомбили. Орел дивом уцілів і зараз експонується в Музеї козацтва. Мечі Х століття, на жаль, були загублені.

Підготувала Вікторія САДИКОВА

Військова частина А1113 (м. Одеса) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

1. Начальник науково-дослідного управління (проблем наукового супроводження військово-морської діяльності), ШПК «капітан 2 рангу», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

2. Начальник науково-дослідного управління (проблем гідроакустики та глибоководних робіт), ШПК «капітан 2 рангу», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

3. Начальник науково-дослідного відділу (проблем розвитку автоматизованих систем управління та робототехніки) науково-дослідного управління (проблем охорони морських баз та узбережжя), ШПК «капітан 2 рангу», посадовий оклад — 1480–1580 грн.

4. Молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем матеріально-технічного забезпечення) науково-дослідного управління (проблем наукового супроводження військово-морської діяльності), ШПК «капітан-лейтенант», посадовий оклад — 1135–1160 грн.

5. Молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем розвитку автоматизованих систем управління та робототехніки) науково-дослідного управління (проблем охорони морських баз та узбережжя), ШПК «працівник ЗСУ».

Кваліфікаційні вимоги до посади начальника науково-дослідного управління: особи, які мають вищу освіту не нижче другого (магістерського) рівня, відповідно до трудового договору (контракту) професійно провадять наукову, науково-технічну, науково-організаційну діяльність та мають відповідну кваліфікацію незалежно від наявності наукового ступеня або вченого звання, підтверджену результатами атестації у випадках, визначених законодавством, чи досвід у військах на командних посадах, або мають досвід учасника бойових дій.

Кваліфікаційні вимоги до посади начальника науково-дослідного відділу: особи, які мають вищу освіту не нижче другого (магістерського) рівня, відповідно до трудового договору (контракту) професійно провадять наукову, науково-технічну, науково-організаційну діяльність та мають відповідну кваліфікацію незалежно від наявності наукового ступеня або вченого звання, підтверджену результатами атестації у випадках, визначених законодавством, чи досвід у військах на командних посадах, або мають досвід учасника бойових дій.

Кваліфікаційні вимоги до посади молодшого наукового співробітника: особи, які мають вищу освіту не нижче другого (магістерського) рівня, відповідно до трудового договору (контракту) професійно провадять наукову, науково-технічну, науково-організаційну діяльність та мають відповідну кваліфікацію незалежно від наявності наукового ступеня або вченого звання, підтверджену результатами атестації у випадках, визначених законодавством, або мають досвід учасника бойових дій.

Кваліфікаційні вимоги до посади молодшого наукового співробітника: особи, які мають вищу професійну освіту та досвід роботи із спеціальності не менше 3 років. При наявності вченого ступеня, закінченні аспірантури та проходженні стажування — без пред'явлення вимог до стажу роботи. При наявності рекомендацій рад вищих навчальних закладів (факультетів) на посаду молодшого наукового співробітника можуть бути призначені як виняток випускники вищих навчальних закладів, що одержали досвід роботи в період навчання.

Для участі у конкурсі надсилаються (подаються) такі документи: рапорт, який подається за командою (заява); автобіографія; копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання; службова характеристика; службова картка (для військовослужбовців); медична книжка; довідка про проходження військової служби (для військовослужбовців); список наукових праць (винаходів, публікацій); копія військового квитка (для працівників); листок з обліку кадрів (для працівників); інші документи, які свідчать про професійні якості претендента.

Термін подання документів — до 04.11.2016 р.

Документи надсилаються (подаються) на адресу: 65009, м.Одеса, вул. Армійська, 18, голові конкурсної комісії військової частини А1113.

За довідками та уточненням слід звертатися за телефоном: (048) 776-02-13.

***

На виконання доручення заступника Міністра оборони України — керівника апарату від 24.09.2016 № 17797/з/6 Міністерством оборони України оголошується конкурс на заміщення вакантних посад керівників державних підприємств, що належать до сфери управління Міністерства оборони України та функціональне управління якими покладено на Головне управління майна та ресурсів.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Білоцерківське управління військово-будівельних робіт»:

Юридична та фактична адреса підприємства: 09104, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Гайок, 4. **Тел.:** (067) 239-90-09.

Основні напрямки діяльності:

капітальне будівництво, здійснення капітального і поточного ремонту казармено-житлового фонду та комунальних споруд.

643 управління начальника робіт:

Юридична та фактична адреса підприємства: 10029, м. Житомир, п-кт Незалежності, 61. **Тел.:** (0412) 41-96-00.

Основні напрямки діяльності:

капітальне будівництво, здійснення капітального і поточного ремонту казармено-житлового фонду та комунальних споруд.

209 управління начальника робіт:

Юридична та фактична адреса підприємства: 14029, м. Чернігів, Староказарменна дільниця, 2. **Тел.:** (097) 662-16-61.

Основні напрямки діяльності:

капітальне будівництво, здійснення капітального і поточного ремонту казармено-житлового фонду та комунальних споруд.

Державне підприємство «Готель «Козацький» Міністерства оборони України:

Юридична та фактична адреса підприємства: Україна, 01001, м. Київ, вул. Михайлівська, 1/3. **Тел.:** (044) 279-19-16, (044) 279-30-79.

Основні напрямки діяльності:

надання готельних та ресторанних послуг.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Харківська контора матеріально-технічного забезпечення»:

Юридична та фактична адреса підприємства: 61064, м. Харків,
вул. Цементна, 3. **Тел.:** (057) 370-50-63, (057) 370-38-63 ф.

Основні напрямки діяльності:

складське господарство, логістичні послуги.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Українська дорожньо-транспортна компанія «Воєнконверс-43»:

Юридична та фактична адреса підприємства: 29006, м. Хмельницький, вул. Гарнізонна, 16. **Тел.:** (0382) 64-68-93.

Основні напрямки діяльності:

технічні випробування та дослідження у сфері поводження з небезпечними відходами, знешкодження інфраструктури об'єктів зберігання компонентів ракетного палива та його промислових стоків.

Перелік документів, що надаються комісії разом із заявою на ім'я голови постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України:

2 фотокартки 3х4 см; автобіографія, написана власноручно, резюме; конкурсна пропозиція;

належним чином завірені: копія документа, що посвідчує особу, копія картки фізичної особи — платника податків, копія військового квитка (для військовозобов'язаних), копія трудової книжки, копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, копію документа про повну вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації; згода на обробку персональних даних; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2); довідка про стан здоров'я Ф 133/о; довідка про відсутність судимості; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством; рекомендації та інші документи на розсуд претендента.

Кваліфікаційні вимоги до претендентів:

повна вища освіта відповідного напряму підготовки (магістр, спеціаліст). Післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за професіями керівників нижчого рівня — не менше 5 років.

Вимоги до конкурсної пропозиції:

відповідно до пункту 18 постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки».

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 04.11.2016 за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, електронна адреса: dkp2016@ukr.net

Місце проведення конкурсного відбору — приміщення № 223 Головного управління майна та ресурсів за адресою: м. Київ, вул. Перемоги, 55/2.

Дата проведення конкурсного відбору — до 23.12.2016, дата оголошення результатів конкурсного відбору — протягом 3 днів після його завершення.

За довідками звертатися за телефонами:

у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — (044) 454-43-97.

У Головному управління майна та ресурсів — (044) 454-74-36.

Інформацію, що стосується фінансово-економічного стану підприємств, — баланс (форма №1), звіт про фінансові результати (форма № 2), звіт про рух коштів (форма № 3), звіт про власний капітал (форма № 4), примітки до річної фінансової звітності (форма № 5) надано на WEB-сторінці інтернет-порталу Міністерства оборони України в розділі «Кадрова політика, відбір керівників ДП МОУ, оголошення».

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення в будівлі інв. №110 військового містечка № 1, площею 37,96 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: Черкаська обл., с. Білозір'я.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква (далі КЕВ м. Біла Церква).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладання договорів оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 30.09.2016 р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443.

Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Квартирно-експлуатаційного відділу м. Біла Церква не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11.00 через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації, за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Документи слід надсилати поштою на адресу: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1; надавати особисто за адресою: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Телефони для довідок: (068) 739-99-94 або (04563) 5-30-00.

***

Інформаційне повідомлення про проведення конкурсу на передачу в оренду нерухомого військового майна по КЕВ м. Рівне

Назва об'єкта оренди: нежитлові приміщення в будівлі ПТОР і котельні площею 87,28 м^2, будівля побудована 1895 року, стан приміщень — задовільний технічний стан.

Місцезнаходження об'єкта оренди: 35604, Рівненська область, м. Дубно, вул. Сурмичі, 58, військове містечко № 9, будівля інв. № 44.

Балансоутримувач: КЕВ м. Рівне.

Вартість об'єкта оренди за незалежним оцінюванням станом на 31.08.2016 року становить 114 292,00 грн без ПДВ.

Стартовий розмір орендної плати за місяць (базовий місяць — серпень 2016 року) при рекомендованому використанні об'єкта з метою розміщення котельного обладнання (інше використання нерухомого військового майна, орендна ставка 15%) — 1 428,65 грн без ПДВ.

Основні умови конкурсу для об'єкта:

1. Найбільший розмір місячної орендної плати за використання зазначеного об'єкта порівняно з початковим розміром орендної плати.
2. Своєчасна сплата орендної плати (щомісячно до 01 числа поточного місяця).
3. Належне утримання та використання об'єкта оренди.
4. Компенсація земельного податку на землю під об'єктом оренди, встановлення приладів обліку комунальних послуг за рахунок власних коштів та укладання прямих договорів з постачальними організаціями.
5. Забезпечення зобов'язань орендаря зі сплати орендної плати внесенням задатку в розмірі не менше ніж одна місячна орендна плата.
6. Компенсація витрат на експертне оцінювання.

Конкурс буде проведено в квартирно-експлуатаційному відділі м. Рівне за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8 о 10:00 год. через 20 календарних днів після опублікування інформаційного повідомлення про проведення конкурсу в газеті «Народна армія».

Для участі в конкурсі учасник конкурсу подає на розгляд конкурсної комісії такі матеріали:

1. Заява на участь у конкурсі.
2. До заяви для учасників, які є фізичними особами-підприємцями, додаються: копія документа, що посвідчує особу учасника, свідоцтво про реєстрацію фізичної особи-підприємця як суб'єкта підприємницької діяльності, декларацію про доходи, зобов'язання щодо умов конкурсу.
3. До заяви для учасників, які є юридичними особами, додаються: копія документа, що посвідчує повноваження представника юридичної особи, завірена нотаріально; копія установчих документів; відомості про фінансовий стан; довідка про непорушення справи про банкрутство; зобов'язання щодо умов конкурсу.
4. Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс» за підписом учасника на звороті.

Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса sekretarkev@i.ua

***

Науково-дослідний центр ракетних військ і артилерії проводить відбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад командування (керівного складу), наукових працівників.

Посади осіб офіцерського складу

1. Заступник начальника Науково-дослідного центру з наукової роботи, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1649–1746 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня та вченого звання, стаж військової служби на посадах наукових працівників не менше 7 років, оперативно-тактичний рівень військової освіти та досвід керівництва науково-дослідними (науково-випробувальними) підрозділами науково-дослідних установ не менше 5 років.

2. Начальник науково-дослідного відділу (наукового супроводження бойового застосування ракетних військ і артилерії), ШПК «підполковник», посадовий оклад 1490–1590 грн.

3. Начальник науково-дослідного відділу (науково-технічного супроводження озброєння та військової техніки ракетних військ і артилерії), ШПК «підполковник», посадовий оклад 1490–1590 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня (вченого звання) за спеціальністю, передбаченою посадою, стаж військової служби на посадах наукових працівників не менше 5 років та досвід керівництва науково-дослідними (науково-випробувальними) підрозділами науково-дослідних установ не менше 3 років.

4. Начальник науково-дослідної лабораторії бойового застосування (ракетних військ і артилерії), ШПК «підполковник», посадовий оклад 1440–1540 грн.

5. Начальник науково-дослідної лабораторії бойового застосування (підрозділів і засобів артилерійської розвідки), ШПК «підполковник», посадовий оклад 1440 — 1540 грн.

6. Начальник науково-дослідної лабораторії (науково-технічного супроводження ракетно-артилерійського озброєння), ШПК «підполковник», посадовий оклад 1440 —1540 грн.

7. Начальник науково-дослідної лабораторії (науково-технічного супроводження автоматизованих систем управління ракетних військ і артилерії), ШПК «підполковник», посадовий оклад 1440–1540 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня (вченого звання) за спеціальністю, передбаченою посадою, та стаж військової служби на посадах наукових працівників не менше 5 років або оперативно-тактичний рівень військової освіти та стаж військової служби на посадах наукових працівників за спеціальністю, передбаченою посадою, не менше 7 років та досвід керівництва науково-дослідними (науково-випробувальними) підрозділами науково-дослідних установ не менше 1 року.

8. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (науково-технічного супроводження озброєння та військової техніки ракетних військ і артилерії), ШПК «підполковник», посадовий оклад 1400–1500 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня (вченого звання) за спеціальністю, передбаченою посадою, та стаж військової служби на посадах наукових працівників не менше 5 років або вища освіта ступеня магістра та стаж військової служби на посадах наукових працівників за спеціальністю, передбаченою посадою, не менше 9 років.

9. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (наукового супроводження бойового застосування ракетних військ і артилерії), ШПК «підполковник», посадовий оклад 1380 — 1460 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня (вченого звання) за спеціальністю, передбаченою посадою, та стаж військової служби на посадах наукових працівників не менше 3 років або вища освіта ступеня магістра та стаж військової служби на посадах наукових працівників за спеціальністю, передбаченою посадою, не менше 7 років.

10. Науковий співробітник науково-дослідного відділу (наукового супроводження бойового застосування ракетних військ і артилерії), ШПК «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність вищої освіти ступеня магістра та стаж військової служби на посадах наукових працівників за спеціальністю, передбаченою посадою, не менше 5 років.

11. Молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (науково-технічного супроводження озброєння та військової техніки ракетних військ і артилерії), ШПК «капітан», посадовий оклад 970–1050 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність вищої освіти ступеня магістра та стаж військової служби на посадах наукових працівників за спеціальністю, передбаченою посадою, не менше 3 років.

Посади працівників Збройних Сил України

12. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (наукового супроводження бойового застосування ракетних військ і артилерії), посадовий оклад 3057–4053 грн (2 посади).

13. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (науково-технічного супроводження озброєння та військової техніки ракетних військ і артилерії), посадовий оклад 3057–4053 грн (2 посади).

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня (вченого звання) та стаж наукової роботи за спеціальністю, передбаченою посадою, не менше 5 років.

14. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (наукового супроводження бойового застосування ракетних військ і артилерії), посадовий оклад 2868–3804 грн.

15. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (науково-технічного супроводження озброєння та військової техніки ракетних військ і артилерії), посадовий оклад 2868–3804 грн.

16. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії бойового застосування (підрозділів і засобів артилерійської розвідки), посадовий оклад 2868–3804 грн.

17. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (науково-технічного супроводження ракетно-артилерійського озброєння), посадовий оклад 2868–3804 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня (вченого звання) та стаж наукової роботи за спеціальністю, передбаченою посадою, не менше 3 років або вища освіта ступеня магістра та стаж наукової роботи за спеціальністю, передбаченою посадою, не менше 7 років.

18. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії бойового застосування (ракетних військ і артилерії), посадовий оклад 2512–3555 грн.

19. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії бойового застосування (підрозділів і засобів артилерійської розвідки), посадовий оклад 2512–3555 грн.

20. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (науково-технічного супроводження ракетно-артилерійського озброєння), посадовий оклад 2512- 3555 грн.

21. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (науково-технічного супроводження автоматизованих систем управління ракетних військ і артилерії), посадовий оклад 2512–3555 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність вищої освіти ступеня магістра та стаж наукової роботи за спеціальністю, передбаченою посадою, не менше 5 років.

22. Молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії бойового застосування (ракетних військ і артилерії), посадовий оклад 2157–3057 грн.

23. Молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (науково-технічного супроводження автоматизованих систем управління ракетних військ і артилерії), посадовий оклад 2157–3057 грн.

Кваліфікаційні вимоги: наявність вищої освіти ступеня магістра та стаж наукової роботи за спеціальністю, передбаченою посадою, не менше 3 років.

Перелік документів, необхідних для участі в конкурсі:

для осіб офіцерського складу — власноручно написаний рапорт, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, службова характеристика, службова картка, медична книжка, довідка про проходження військової служби. Копії документів про науковий ступінь, вчене звання та список наукових праць (винаходів) подаються або надсилаються за наявності;

для працівників Збройних Сил України — власноручно написана заява, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, копія трудової книжки. Копії документів про науковий ступінь, вчене звання та список наукових праць (винаходів) подаються або надсилаються за наявності.

Термін подання документів — до 05.11.2016 року.

Дата проведення конкурсу — 15.11.2016 року.

Документи слід подавати (надсилати) на адресу: 40021, м. Суми, вул. Г.Кондратьєва, 165, голові конкурсної комісії Науково-дослідного центру ракетних військ і артилерії.

Телефон для довідок: (0542) 22-16-65.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 50, військового містечка № 113, площею 140,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Дегтярівська, 19.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 30.09.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 30 хв. 18 жовтня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи слід надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефони для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. №1 військового містечка № 54 площею 88,35 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Госпітальна, 18.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 30.09.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 00 хв. 18 жовтня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефони для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, що відбувся о 10.00 22 вересня 2016 року, переможцем визнано ТОВ «ЕКСПЕРТ-ІНЖИНІРИНГ СЕРВІС» — для проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, а саме:

— частини даху будівлі інв. № 92, військового містечка № 27, площею 5,00 кв. м, за адресою: м. Київ, вул. Перемоги, 55/2.

***

Оголошується конкурс на заміщення вакантної посади керівника державного підприємства

На виконання доручення заступника Міністра оборони України — керівника апарату від 27.09.2016 № 15881/з/1, Міністерство оборони України оголошує конкурс на заміщення вакантної посади керівника державного підприємства, що належить до сфери управління Міністерства оборони України та функціональне управління яким покладено на Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Західвійськбуд»

Юридична та фактична адреса підприємства: 79040, м. Львів, вул. Городоцька, 224.

Телефон: (0322) 62-00-80.

Основні напрямки діяльності:

будівництво об'єктів житла, військових і промислових об'єктів, технічне переобладнання та капітальний ремонт об'єктів на замовлення Міністерства оборони України, інших міністерств і відомств України, виконання окремих видів будівельно-монтажних робіт та ремонту.

Перелік документів, які надаються комісії разом із заявою на ім'я голови постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України:

2 фотокартки 3х4 см; автобіографія, написана власноручно, резюме; конкурсна пропозиція; належним чином завірені: копія документа, що посвідчує особу, копія картки фізичної особи — платника податків, копія військового квитка (для військовозобов'язаних), копія трудової книжки, копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, копія документа про повну вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації; згода на обробку персональних даних; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2); довідка про стан здоров'я Ф 133/о; довідка про відсутність судимості; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством; рекомендації та інші документи на розсуд претендента.

Кваліфікаційні вимоги до претендента

Повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст). Післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за напрямками керівників нижчого рівня — не менше 5 років.

Вимоги до конкурсної пропозиції:

відповідно пункту 18 постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки».

Термін подання документів до конкурсної комісії: протягом 30 календарних днів від дня опублікування оголошення. Документи слід подавати на адресу: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент кадрової політики Міністерства оборони України; електронна адреса: dkp2016@ukr.net

Місце проведення конкурсного відбору: приміщення № 223 Головного управління майна та ресурсів за адресою: м. Київ, проспект Перемоги, 55/2.

Дата проведення конкурсного відбору: до 23.11.2016.

Дата оголошення конкурсного відбору: до 25.11.2016.

За довідками звертатися за телефонами:

у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — (044) 454-43-97;

у Головному управлінні майна та ресурсів — (044) 454-74-36;

у Головному квартирно-експлуатаційному управлінні Збройних Сил України — (044) 248-11-00.

Інформація, що стосується фінансово-економічного стану підприємства — баланс (форма № 1), звіт про фінансові результати (форма № 2), звіт про рух коштів (форма № 3), звіт про власний капітал (форма № 4), примітки до річної фінансової звітності (форма № 5) надано на WEB-сторінці інтернет-порталу Міністерства оборони України у розділі «Кадрова політика, відбір керівників ДП МОУ, оголошення».

ХОТИНСЬКА ФОРТЕЦЯ — СВІДОК ЧИСЛЕННИХ ВІЙН ТА БАТАЛІЙ

Одним із семи історико-архітектурних чудес України є Хотинська фортеця. Як відомо, Хотин — одне з найдревніших міст України, яке виникло на рубежі X-XI ст. і яке завжди хотіли захопити завойовники. Задля захисту від них і було споруджено фортецю, яка пережила століття і бачила під своїми мурами полчища воїнів Османської імперії, повстанців Мухи, народних месників Дитинки, вояків Дмитра Вишневецького (Байди) та Петра Дорошенка.

Хотинська фортеця веде свою історію від Хотинського форту, що був створений у X столітті князем Володимиром Святославичем як одне з укріплень південного заходу Русі. Форт, який згодом було перебудовано на фортецю, розміщувався на важливих транспортних шляхах, що з'єднували Київ із Пониззям (пізнішим Поділлям) і Придунав'ям. Укріплення було споруджено на кам'янистому мисі, утвореному високим правим берегом Дністра та долиною дрібної притоки. Спочатку це був замкнений земляний вал з дерев'яними стінами й оборонними спорудами. Завданням форту була оборона поселення Хотин і переправи через річку.

Під час Визвольної війни українського народу проти польської шляхти у Хотин двічі вступали війська Богдана Хмельницького.

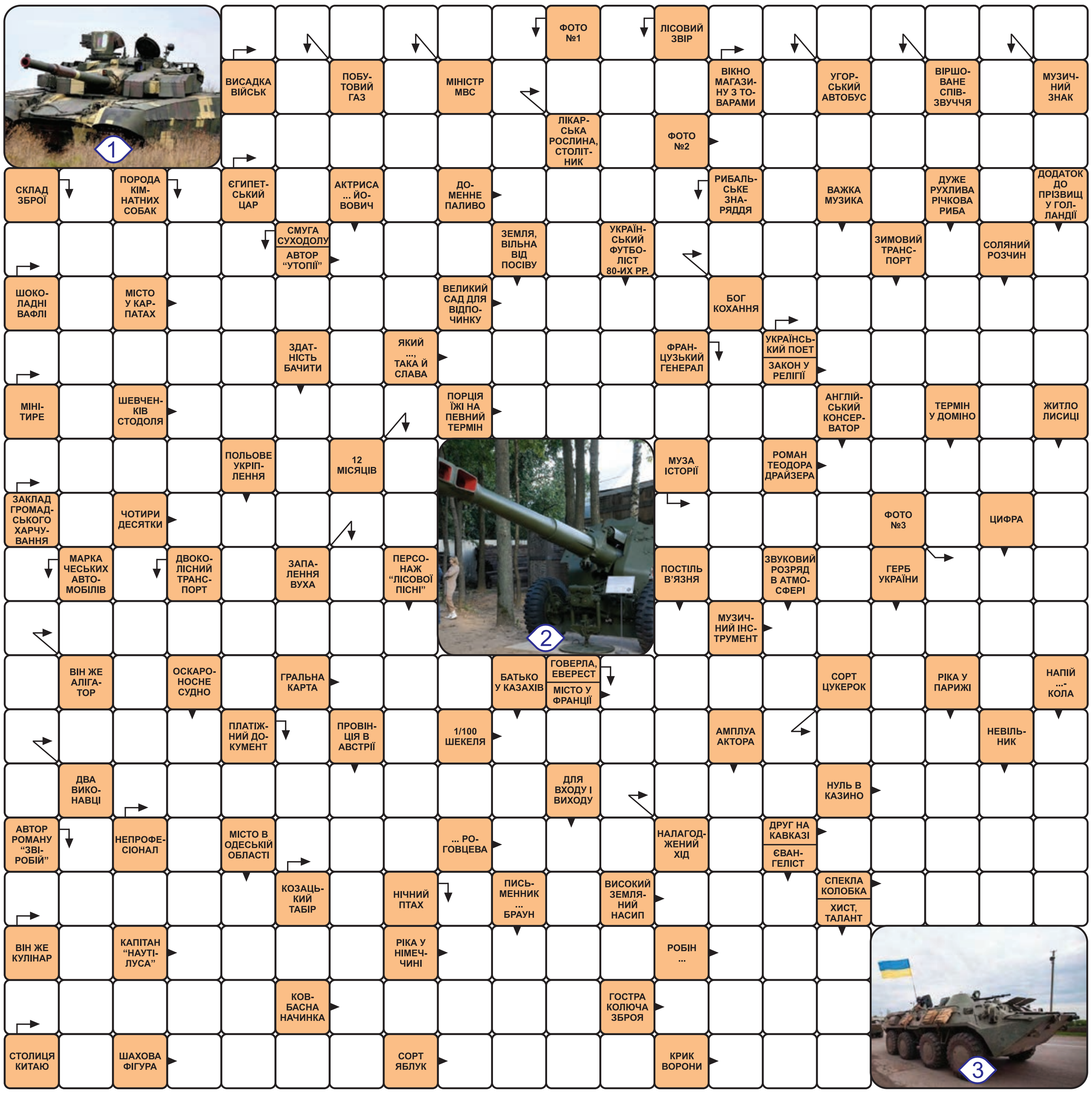
Відома ця фортеця і подіями Хотинської війни, яка точилася під стінами фортеці у вересні — на початку жовтня 1621 року. Ця війна прославила запорозьких козаків та їхнього гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного і стала переломним моментом у історії Османської імперії. Перемога під Хотином врятувала Західну Європу від вторгнення яничар.

Хотинська фортеця — свідок доблесті війська Богдана Хмельницького

Зараз Хотинська фортеця є дуже популярним місцем для туристів. До неї приїжджають і дорослі, і діти, і численні іноземці, адже усім хочеться доторкнутися до частинки української історії. На території фортеці діє Державний історико-архітектурний заповідник, проводяться козацькі свята, лицарські турніри, знімаються фільми. Тут відбувалися зйомки, зокрема, таких стрічок: «Захар Беркут», «Балада про доблесного лицаря Айвенго», «Три мушкетери», «Стріли Робін Гуда», «Яса» та «Запорозька Січ» за повістю Миколи Гоголя «Тарас Бульба».

Підготувала Олена КРУГЛЄНЯ

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

ВИСЛОВИ ВІДОМИХ ЛЮДЕЙ

• *Ми не можемо спланувати життя. Все, що ми можемо — бути відкритими до нього.*
Лаурін Хіл

• *Все життя — це експеримент. Чим більше експериментів ти робиш, тим краще.*
Ральф Велдоу Емерсон

• *Раніше я казав: «Я сподіваюся, що все зміниться». Потім я зрозумів, що існує єдиний спосіб усе змінити — змінитися самому.*
Джим Рон

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

З дочкою (2 роки) пішли в поліклініку перевіряти слух. Лікар пошепки:
— Цукерка.
Дочка теж пошепки:
— Де?

***

Дівчата, вже холодно, зашивайте джинси на колінах!

***

Зустрічаються двоє друзів:
— Ти, кажуть, одружився?
— Так, — відповідає приятель.
— Ну і як?
— Пити не можна, курити не можна.
— Жалкуєш?
— Жалкувати теж не можна.

***

Дружина ластиться ввечері до чоловіка:
— Милий, я до тебе прийшла з казки!
Чоловік:
— З якої?
Дружина:
— З доброї!
Чоловік:
— Що вигнали?

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА
НАРОДНА АРМІЯ
ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).
Наклад 32953 Замовлення 49482
Ціна вроздріб – договірна
Головний редактор Роман ДРАПАК
Чергові по номеру — Костянтин МАШОВЕЦЬ, Вадим КОВАЛЬОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО
Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12
Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна
Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.
ISSN 1029-9114